

Het nieuw vermakelyke dans-school

bron

Het nieuw vermakelyke dans-school. Johannes Scheffers, Rotterdam z.j. [na 1778] (zevende druk)

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_nie234nieu01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

Het nieuw vermaekelyke Dans-School,

Afscheid gedaen door een Corporael in Surinaemen, hebbende een stryd tegen de Dood over het Leeven.

Op een Aengename Wys.

O! Hemel ik bespeur:
 Dat ik niet meer kan leeven,
 De Dood staet voor myn deur,
 Wilt myn doch pardon geeven,
 Myn levensloop is uit,
 Waer mee heb ik 't verbruid.

2.

Moet dan een Musikant,
 In 't bloeijen van zyn jaeren,
 Al sterven in het Land?
 ô! Dood wilt myn doch spaeren,
 En laet myn leeven hier,
 In vreugden en playzier.

3.

Bent gy een Musikant,
 Die heb ik ook van nooden,
 Ik koom als afgezant,
 Gy moet naer 't ryk der dooden,
 Gy moet terstond met myn,
 Daer helpt geen Medicyn.

4.

Moet dan een Krygsman stout,
 Een Meester der Soldaten,
 Ruim twintig jaeren oud,
 De waereld al verlaeten.
 ô! Dood verschoont myn dog,
 En laet myn leeven nog.

5.

Neen ik verschoon u niet,
 Ik weet van geen Soldaeten,
 Gy moet na myn gebied?
 De waereld al verlaeten,
 Al bend g'een Corporael,
 Ik vrees geen Vuur nog Stael.

6.

Wel moet ik dan van kant?
 Daer ik in 't kort kan hoopen,
 De plaets al van Sergiant,
 Die staet al voor myn open,
 Dus bid ik u zoo zeer,
 Pardon voor deeze keer.

7.

Ik weet van geen Pardon,
 Daer is by God genaeden,
 Al waerd gy een Baron!
 Ik agt geen kasgenaeden,
 Gy moet met myn in 't graf,
 En van de Waereld af.

8.

Wel Dood ik ben zoo Ionk,
 Wat heb ik dog misdreeven,
 Wat helpt myn Staet of Pronk,
 Als ik niet meer kan Lee[v]en,

Gy weet dat ik omtrent,
Stond op avansement.

9.

Bent gy zoo assurant,
En spreekt van avanseeren,
Neen! neen! gy moet van kant,
Trek uit uw schoone Kleeren,
Leg af uw Zydgeweer,
Gy zyt geen Krygsman meer.

10.

ô! Hemel wat een smert?
De Dood komt myn al nader,
Dat voel ik aen myn Hert;
Schryft het dog aen myn Vader;
Schryft dog naer 't Hessenland,
Een vliegende Courant.

11.

Zorgt daer in 't minst niet voor,
Hier is de regte Have,
Hier legt een gansche Koor,
Van uwe staet Begraven,
Daerom begeeft u maer,
Al op het Doodenbaer.

12.

Komt Doctor komt gezwind,
Doet myn een Ader open,
Eer myn de dood verslind,
Misschien is nog te hoopen,
Dat ik het leeven houw,
Komt dog en helpt myn gouw.

13.

Voort, voort, den tyd mankeert,
Hier helpt geen Aderlaeten,

Daer 's al gecommandeert,
 Een gansch platon Soldaeten,
 Die zullen u vooraf,
 Drie Salvoos doen in 't graf.
 14.

Ach! ach, is 't al zoo laet,
 Dat ik in 't Graf zal woenen,
 Dat men de laetste eer,
 Zal doen aen myn betoonen,
 Moet ik dan met geweld,
 Naer het Americaansche Velt.
 15.

Adieu dan America,
 Ik gaen naer het Ryk der dooden,
 Concert nog Opera,
 Is hier niet meer van nooden,
 Of andere vrolykheid,
 Ik word in 't Graf geleid.
 16.

Adieu dan al te zaem,
 Gy Iuffrouws en gy Heeren,
 Daer ik zo[o] aengenaem,
 Plagt meede te verkeeren,
 Kies maer nu tot u deel,
 Een ander uit 't Casteel.
 17.

Adieu myn Cammeraets,
 Nu moet ik van u treden;
 Wilt op u goed Soldaets,
 Myn ter Aerden besteeden:
 Terwyl nu myn perzoon,
 Moet van het Batteljon.
 18.

Daer is myn Zydgeweer,

Myn Rotting en myn Kleeren,
 Ik kan nu tog niet meer,
 Soldaeten Exerceeren;
 Draegt myn maer als een Lyk,
 Naer 't eeuwig Doodenryk.
 19.

Weg waereld, weg van my,
 Ik gaen my nu begeven,
 Als uit een Slaverny,
 En naer het eeuwig Leeven,
 Daer vind ik Abondant,
 Het ryke Vaderlant.
 20.

Hier leid een Corporael,
 Van twee-en-twintig jaeren,
 Een Meester van de Bael,
 Door Musyk ryk ervaeren,
 Gebooren uit Hessenland.
 Hier lyd een Musikant.

Een aerdig en vermaekelyk Lied, op het minne der Jonge Meisjes.

Op een bekende Wys.

*Wat is het een vreugd,
 Een lieve Meid te minnen,
 Voor de Jonge Jeugd,
 Daer op steld zy haer zinnen,
 Dan zal zy u wederom,
 Met Minnekusjes zoet,
 Uw Liefdens-hert,
 Door min verwerd,
 Verrukken met 'er spoed.*

2.

In 't Saysoen,
 Of in de Zomerdagen,
 's Morgens in 't groen,
 Gaet men een kansje waegen,
 Weest verblyd ach zoete Meid,
 Ontvang daerop de Trouw,
 Neem deeze Ring,
 ô Zoete ding,
 Gy zult weezen myn Vrouw.

3.

Dan geeftmen de Meid,
 De allerliefste woorden,
 Die alle menschen,
 Op Aerde kan bekooren,
 Hondjelief en Bekjelief,
 Myn alderliefste Meid,
 Uw snoertje zoet,
 En Zieltje goed,
 Behaegt my t'allertyd.

4.

Daerom Jongmans,
 Wilt my dog zoo niet plaegen,
 Spreekt een ander aen,
 Die staet in U behaegen,
 't Is haest getrouwt,
 Dat lang berouwt,
 Spreekt deeze Jonge Meid;
 Zy draegt de roem,
 Op zoo een Bloem,
 Ik kies de liebertyd.

5.

Daerom Jonge Lui,
 Wilt dat Spel maer hanteeren,
 En dagelyks,
 Met Meiden lief verkeeren,
 Want onze beste levenstyd,
 Zo haestig heenen glyd:
 Weg is de vreugd,
 En zoet geneugd,
 En alle vrolykheid.

6.

Ik zing u voor 't lest,
 Ik zal 't Vers besluiten:
 Vryers doetje best,
 Gaet met u Lief na buiten,
 Spreekt met de Meid,
 Op een tyd,
 Geeft [h]aer de Rechte hand,
 Dan nog een Zoen,
 Zy [w]erd zoo groen,
 Blust dog myn Minnebrand.

Tegenzang op 't Minnen der Jonge Meisjes.

Op dezelfde Wys.

Zeg eens Jonkman,
 Gy spreekt van 't Minne,
 Vertrekt en wil maer gaen,
 Ik heb in uw geen zinne,
 U zoete tael,
 Van al te mael,
 Al dees Ionkmans gevly,
 Heeft men een Meid,
 Tot Min verleid,
 't Is al bedriegery.

2.

En zoete Zusje kom,
 Wilt myn zo niet veragte,
 Uw schoone Blom,
 Die speelt in myn gedagten,
 Reik myn uw Hand,
 Myn waerde Pand,
 Een kusje van uw Mond,
 Uw Lipjes root,
 Uw Borsjes bloot,
 Maekt myn jonk Hert gezond.

3.

Ionkman zoo gy zegt,
 't Zyn al zoete-woorden,
 Meent gy ze opregt,
 Ik ben voor uw gebooren,
 Daer is op Trouw,
 Myn hert te pand,
 Met Bloedschrift van myn hand,
 Uw zoet Aenschyn,
 Gy zyt voor myn,
 En blust uw Minnebrand.

4.

Gy zyt alleen,
 De Schoonste op de Aerde,
 Ik ben ook wel te vreên,
 Wy zullen Trouw aenvaerden,
 Ontfang de Trouw,
 ô Waerde Vrouw;
 Neemt het uit Liefde aen,
 Daer is myn Hand,
 Een Diämand,
 Myn Overchoon Diäen.

5.

Wees maer verblyd,
 Wy zullen t'zaemen Paeren,
 Ik ben een frisse Meid,
 Een Bloem van agtien Iaeren,
 Wy zullen daer,
 Worden een Paer,
 Leeven in Eenzaemheid,
 Weezen te vreen,
 Al met ons tween,
 Tot dat de Dood ons scheid.

6.

Weest nu vrolyk en bly,
 En wilt dit Feest eens vieren,
 Speelt op Schalmey,
 Laet ons te zaemen zwieren,
 Speelt op Claret,
 Hoboi Trompet,
 Op Harpe en Snaer,
 Onder de Kroon,
 Zingt daer een Toon,
 Ter eere van dit Paer.

7.

Op dit Priôol,
 Zal ik het Huwelyk sluite,
 Speelt op Fiool,
 Walthoorn en op Fluiten,
 Danst in 't rond,
 En drinkt gezond,
 Met vreugd 't glaesje uit,
 Ter eeren daer,
 Voor 't jonge Paer,
 Ik zing U tot besluit.

Een Nieuw Lied.

Op een Aengenaeme Vois.

*Lubee kwam myn te minnen,
 Met uw verlot myn Heer,
 Hy speelde in myn zinnen,
 Anders vroeg hy nooit meer,
 Zo minden d'een d'ander,
 Wy kinderen jong en teer,
 Wy minden zoo malkander,
 Met u verlot Myn [H]eer.*

2.

*Toen ik verloor myn Moeder,
Toen waer ik maer een Kind,
Lubee waer myn behoeder,
En myn eenigste Vrind,
Niemand kwam na ons hooren,
Ik had geen Vrinden meer,
Ik waer een arme Slore,
Met uw verlof myn Heer.*

3.

*Niemand kwam ons verzagten.
In 't midden van ons leed,
Ons eenige gedagte,
Ons zamen helpen deed,
Op deeze plaets wy kwaf[e]men,
Wy vesten ons hier neer,
Behelpende ons te saemen,
Met uw verlof myn Heer.*

4.

*Wel schoonste Kind gebooren,
Hebt gy geen Vrienden meer,
Hebt gy het al verlooren,
Zoo kiest een magtig Heer,
Op deeze plaets te minnen,
Zo zyt gy myn wel waert,
ô Schoonste Herderinne,
Weest voor Lubee niet vervaert.*

5.

*Wilt myn verëxcuseeren,
Ik ben onder uw gebied,
Ik ben een arme Slore,
En ik versta dat niet,
Lubee die doet myn minnen,
Met uw verlof myn Heer,
Hy speelden in myn zinnen,
Anders vraeg ik niet meer.*

6.

*Uw lieffelyke reeden,
Hebben myn hert doorwond,
Ik wil myn aen U besteden,
ô Slore op deez' stond,
In een Koets zult gy ryden.
Gekleed gaen in Goud Stof,
Gy doet myn Ziel verblyden,
Vraeg myn om geen verlof[f].*

7.

*Dioognes doet myn leere,
Die acht geen groote schat,
Hy die hem zelfs verneere,
En hy woonde in een Vat,
Deez' les heb ik onthouwen,
Men spreekt van hem nog eer,
'k Zal Lubee nooit verlaeten,
Met uw verlof myn Heer.*

8.

*Ziet liefde doet ons leven,
Wat is 'er beter staet?
Wie kan ons meerder geeven?
Als liefde in der daed;
Die doet ons zaem vermaeken,
Wy leeven lief en teer,
Geen onrust kan ons raecken,
Met uw verlof myn Heer.*

9.

*Laet wangunst maer vry praeten,
Wy agten zulk een niet,
Liefdeloosheid wy haeten,
Wy roemen in verdriet!
In Liefde zaem te leeven
Is alleen myn begeer
Geen staet zo hoog verheven,
Met u verlof myn Heer.*

10.

*Zy bloosde saem van Liefde,
Door een opregte min;
Haer Ziel te saamen griede,
Naer wederzydse zin:
Dees hoog verheeven geesten!
Malkaer haer trouw bezweer;
Weest vrolyk by deez' Feesten,
Met u verlof myn Heer.*

11.

*Nooit zag ik trouwer liefde,
Zoo lang ik leef op Aerd',
Gy zyt een schoone Flore,
Gy zyt wel Liefde waard,
Speelt op Hoboi en Fluiten,
En op Instrumenten meer,
En wild dit Lied besluiten,
Met u verlof myn HEER.*

Zaemenspraek.

*Tusschen een die deugt bemint,
En een die waerelds is gezint.*

*Wie gaet hier zoo verheugd?
Wie leid 'er aen geleege,
Ik zoek het pad der deugd,
Gy wandeld slegte wegen:
Wel waer uit weet gy dat?
Ik hoor 't aen uw gezang,
Als ik niet zingen mag?
Valt my de reis te lang.*

2. Waer heen leid dan uw reis?

*Daer gy eens hoop te komen?
Zoekt gy het pad der deugd,
Dat is alleen voor Vroomen?
Ik ben zo vroom als gy,
Uw daeden wyzen 't uit;
Ik doe gelyk ik Zing,
Veins niet gelyk een guit.*

3. Rampzalige als gy bent;

*Is uit uw naem te leezen,
De straf op U gelegd,
Die doen myn leeden beeven:
Waerom voor myn gezorgd?
Door 't meedelydend gemoed,
't Is afgunst Huigelaer,
Dat U dit zeggen doet.*

4. Ben ik zoo slegt vermaert?

*Is dit uit myn te leezen,
Niets is voor myd op aerd,
Benydenswaerd te weezen,
Ik slyd gerust myn tyd:
'k Drink Bachus druivennat,
Ik streel een jonge Meid,
Tot ik die vreugd ben zat.*

5. Wel Dronkaerds als gy bent,

*Kwaedspreker: 't Is geloogen;
De Wyn die [gy] bekent,
Heeft op U veel vermoogen,
Ia tot verheugenis toe;
Helaes wat droef bescheid!
Ik drink in 't openbaer,
Gy zuipt in stilligheid.*

Een nieuw lied.***Op een Aengenaeme Wys.***

1.

*Ruist zoete weste wint:
Speelt lommerend door de boomen,
Verheugd u op de stroomen!
Verkwikt u droeve min.*

2.

*De droefheid maekt haer af,
Zy gaet van smerte zwanger!
Zy werd hoe langer hoe banger,
Haer noodlot derft 't graf.*

3.

*Vertoef, vertoef myn Ziel,
Vermindert toch uw snikken,
En wilt u wat verkwikken,
Of dit u beter viel.*

4.

*Ey ziet het water vliet,
By knabbelende Stroomen;
Wel waer voor zoud gy schroomen,
Laet af van u verdriet.*

5.

*Bedaer, bedaar myn schat,
Laet al de droefheid vaeren!
'k Hoor 't geluid der Snaeren
Zy vraegt wel wat is dat.*

6.

*Waer mag de Echo zyn?
Die maekt my weer vol vreezen,*

*ô Goon! wat mag dat weezen?
Dat is een valsche schyn.*

7.

*ô Neen! die stoet komt aen!
Van Goden en Godinnen:
Die noodig' ons tot Minnen:
Laet ons ten Reije gaen.*

8.

*En trekken door 't Land;
Wyl zig 't Muzyk laet hooren,
Geen droefheid kan ons stooren,
Wy danssen hand aen hand.*

9.

*Hier is niet als vermaek,
Het is hier niet als vreugde!
Dat ons te saem verheugde,
Nooit aengenaemer zaek.*

10.

*Fiool, Bas en de F[l]uyt,
Onder het geduurig kweelen,
Het zingen en het speelen,
Maekt haer tot een Bruid.*

Een Nieuw Air.

Op een schoone Vois.

Annette wilt dees Roos aenvaerden,
Daer gy dagelyks myn hert meê streelt,
't Is een Bloem zoo klein van waerde,
Uwe Schoonheid myn fraay afgebeeld.

2. Maer zo ik u dan nog hoger mogt tellen,
In kostbaerheid en de groote waerdie,
Mogt ik dan een roos op uw Borsjes stellen,
Dan waeren deeze twee Roosjes drie.

3. Ag mogt ik myn met die vreugt vermaken,
Wat was voor ons aengenaemer plaisier,
Als 't genieten uw sneeuw witte Kaeken,
Wyl gy my branden doet door Minnevier.

4. U te om helzen is myn lust en leeven,
Gy zyt de Roos die ik plukken wou;
Kom laet ons zaem in den Echt begeeven
Om wettig te leeven in den Trouw.

De Treurspeelende Diämantslyper.

Op een lugtige Wys.

1.
Daer legt Molen, Rad en Schyven!
Poeijer, Tang en Diämant,
't Werk schynt ras weg te blyven,
Het is alles al van kant,
Wat zullen al die Liên beginnen,
Die met Slypen wonnen 't Brood,
Daer is gansch niet meer te winnen,
Ieder een die leeft in nood.

2.
Krygen zy al wat te Werken,
Dat is slegts voor half Loon,
Zy kunnen aen de Balk merken,
't Geen zy verdienen schoon,
Och hoe kunnen zy dit dulden,
De uitgaef is zeer ongemeen,
De Meid die krygt 's weeks vier Gulden,
Gaet vast met de winsten heen.

3.
't Kan geen kwaed, moeten zy wat lyden,
Want het is verdiende loon,
Want in haer

goeden tyden,
 Zagen zy gansch op geen Kroon,
 't Was staeg zuipen en verteeren,
 Herberg in en Herberg uit,
 Met het Zuipen, en domieeren,
 Zelfs tot den laetsten duit.

4.

Men zag haer gestaedig praelen,
 En als Heeren zwieren gaen,
 In Collegies opene Zaele,
 Trok Billard en Kolfbaen,
 Maer nu hoord men haer staeg zugten
 Met geween en naer geluid,
 't Is nu Treurspel al haer klugten,
 Maer helaes het is verbruid.

5.

Nu ziet men haer gestaedig loopen,
 Over straeten by party,
 Om een Briefje te verkoopen,
 Uit de Staeten Lotery,
 d'Een die loopt met Neteldoeken,
 d'Ander loopt met Cits, Catoen,
 Om haer Brood ergens te zoeken,
 Maer vergeefs is al haer doen.

6.

Men ziet haer gestaeg verminderen,
 Want zy zyn daerby belaën,
 Met een Huis met vyf zes Kinderen,
 Denkt eens hoe het daer moet gaen,
 Dat zy zomtyds wel vergeeten,
 Middagmael, ook het ontbyt,
 Want zy hebben niets te eeten,
 Och wat droefheid in dees tyd.

7.

Doch een zaek troost al die Jooden,
 En die haer nog hoop staeg geeft,
 Dat 'er is een Allergooden,
 Die daer in den hooge leeft.
 Die haer in een weinig daegen,
 Kan verzoeten ramp en druk,
 Slaegen, Pynen en ook klagen,
 Met te geeven haer geluk.

8.

*Ik voor my ik wil het wenschen,
 Want ik wensch nooit in der daed,
 Aen geen eenen soort van Menschen,
 Tegenspoed of eenig kwaed,
 Maer wel Zeegen en ook winsten,
 Dan kryg ik ook van de buit,
 En ik blyf ook nooit de minste,
 Hier mee is myn Liedje uit.*

Treurzang: Op het in de Lugt springen van het Hollands Oorlogschip Alphen, onder commando van den Wel Edele Gestrengen Heer G.W.H. van der Feldtz, leggende op de Reede van Curacao, bemand met 230 Zielen, van welke maer 25 Persoonen hun leeven behouden hebben; voorgevallen op den 15 September 1778.

Stem: ô Holland schoon gy leeft in vree.

1.

O hemel! ach! wat naer geklag,
 Brengt den Courant ter ooren?
 Een dag van vreeselyk ontzag!
 Uit CURACAO wy hooren,
 Dat 's Lands Schip ALPHEN aldaer,
 Door 't Kruid van een gesprongen waer,
 Het geen dat veele Zielen,
 Deed jammerlyk vernielen.

2.

Daer van Twee honderd dertig Man,
 Vyf-en-twintig Persoonen,
 (Ter nauwer nood, gered daer van)
 Die de dood nog zyn ontkomen,

Den rest der manschap zyn helaes!
 Geworden tot een Visschen Aes;
 En door de Zee verslonden,
 Ook veele aen strand gevonden.

3.

Waer van eenige zonder hoofd,
 En zonder Arm, of Beenen,
 Zyn van hun levensdraed beroofd,
 Wat hert herst niet van weenen!
 Dien deez' ellendestaet aenschouwt?
 Waerom dat Weeuw en Weezen rouwt,
 En in een bloed van traenen!
 Van droefheid als vergaenen.

4.

Den *Wel Edele Gestrengen Heer*;
Baron VAN DER FELDTZ meede,
 Is weer gevonden; welk met eer,
 Ter aerden men besteeden
 Doch wert niet droefheid groot betreurt,
 Zyn *Edelheid* ook viel te beurd,
 Dit noodlot, welk een smerten,
 Een ieder ging ter herten.

5.

Herdenkenden het goed beleid,
 En wyselyk bestuuren;
 Waer men zyn *Hoog Wel Edelheid*,
 Verzuimden tyd nog uren,
 Maer zyn Scheepsvolk ten Vader waer,
 En staedig hoeden voor gevaer,
 Na kragten en vermoogen,
 Dus zy de Alziende Oogen.

6.

Al smeehenden, dit dierbaer pand,
 Ten Heemelwaerd opdraegen,

Ik wensch, hy in volmaekter stand;
 Van 's Hemels welbehaegen,
 Den Hemel nu genieten meugd;
 Schoon dat hun eer en groote deugd
 Blyft na de dood verheeven,
 In ieders herte leeven.

7.

Onder den geen die zyn gespaerd,
 Zig negen Man bevinden,
 Zeer zwaer gekwetst, maer nog bewaerd,
 Voor 't doodelyk verslinden;
 't Welk Tweehonderd en Dertig Man,
 Zeer smertelyk heeft bezuurd daer van,
 Een slag, waerd te betreuren:
 Welk men daer zag gebeuren.

8.

Waer door het *Fort*, en ook de *Stad*,
 Veel schaden kwam te lyden,
 En al wat hen omtrek bevat,
 Geen Huizen zelfs bevryden,
 Zoo dat het jammer naer geluid,
 Bersten tot in de Wolken uit,
 En veel Vaertuigen zonken,
 Ook meenig mensch verdronken.

9.

Geen dag nooit droeviger en naer,
 Vervuld met schrik en beeven!
 Een ieder was in Doodsgevaer,
 Om uit het Aerdsche leeven,
 Door dit betreurend ongeval,
 Te storten in het Aerdsche Dal!
 Maer God; welk is ontferming!
 Waer nog tot Heilbescherming.

10.

Dat het Schip de *Princes Roijael*,
 Ons niet te naeuw genaekten,
 Anders had Huizen, Berg en Dael,
 Waer voor men veilig waekten,
 Van een gescheurd door Kruid en Lood,
 't Welk in groot kwantityd bestond,
 Daer 't Schip mee was belaeden,
 Dus ziet men Gods Weldaeden.

11.

En zyn alzienend Oog gewis,
 In allerhande zaeken,
 Die ook hoe naer en duister 't is,
 Gestaeg in Liefde waeken:
 Zo dat geen smert hoe groot hy zy;
 Zyn hand blyft ons gestaedig by,
 Die ons met Zegeningen,
 In al ons doen omringen.

12.

Hy wil voor diergelyk geval,
 Ons verder lang bewaeren!
 En onze Zeemagt overal,
 In zyne gunste spaeren,
 En kroonen met zyn Heerlykheid;
 Want hy wel Vaderlyk Kastyd:
 Maer heelt ook weer de smerten,
 Hoe naerze ons gaen ter herten.

Den moedige Granedier, verwint een Juffrouw ten Huwelyk.

Op een lieffelyke Wys.

*Ben ik dan tot niet gebooren,
 Als tot droefheid en geweent?
 Is 't ongeluk my beschooren?
 Eeuwiglyk van u te zyn?
 Schoonste*

*Juffrouw vol van waerde!
Ziet dog eens uw Minnaer an:
Gy alleen zyt maer op aerde,
Die myn smart geneezen kan.*

*2. Jongman wilt u moeite spaeren,
Want zulks kan onmooglyk zijn:
Steld uw hart in geen bezwaeren,
Van onnozele Minnepyn:
Wilt 'er dog niet meer aen denken,
Laet uw zinnen anders zyn,
Om myn hart aen uw te schenken,
Laet het Vreijen liever zyn.*

*3. Kan geen Granedier verwerven?
Uwe gunst ó schoon Jongvrouw?
Dan zoo wil ik liever sterven,
Eer ik uw verlaeten zouw;
Zal ik dan zoo voor uw Oogen,
Als een schaduwe vergaen;
Hemel kunt gy zulks gedooogen,
Ziet myn droev' Ellend' aen.*

*4. Jongman al uw zoeten reden,
Dringen my zoo diep in 't Hart,
Gy bent jong en fris van Leeden:
Gy moet weeten van geen smart,
Gy alleen kunt myn bekooren,
Door uw lieffelyk gelaet,
Maer als zulks myn Ouders hoorden,
Die zouden weezen desperaet.*

*5. Schoonste Juffrouw wilt niet vreezen,
Voor uw Ouders kwaed bescheid,
Want zy hebben u voor deezen:
Zulke steenen voor geleid,
Liefje wilt 'er niet voor schroomen,
En weest daer maer niet voor schuw,
Als ik maer by u mag komen:
Dan zoo heb ik genoeg aen uw.*

*6. Jongman al dat schoone spreken,
Dat voldoet niet tot de zaek,
Want gy weet niet myn gebreken,
Gy zoud toonen uwe wraek,
Maer het meest daer ik om schroomen,
Gy hebt myn jong hert berooft,
Aen een zeker Heer gepreezen,
Heb ik mynen Trouw beloof.*

7. *Moet een Granadier dan wyken,
Voor een Heer of Staetspersoon?
Neen ik zal zulks aen hem wreeken,
Of hy zal het aen myn doen,
Ik zal altyd voor u stryden;
Zoo by dage als by nacht,
En in storm of Oorlogstyden,
By u weezen dag en nacht.*

8. *Ik ben wel met u te vreden,
Jongman houd u maer constant:
Ik zal tot myn Ouders treden,
En doen haer de zaek ter hand,
Vader wilt het consenteeren,
Ziet een Jongman komt alhier,
Die zyn Trouw aen my komt bieden
Het is een frisse Granadier.*

9. *Dochter gy komt my verstoren,
Bent gy alzo zeer verblind?
Wat moet ik nu van u hooren:
Ziet wat Heer dat u bemind;
Gy kunt met de Dames ryden,
Als een Aerdsgodin gekleed,
Wilt toch zulke Jongmans myden,
Of het zal u weezen leed.*

10. *Vader wilt het consenteeren,
Wat baet my de groote zwier;
Want myn eenigste begeeren,
Is na deeze Granadier;
Brengt my dog in geen bezwaeren,
Met een Heer van Kapitael,
Met een Krygsman wil ik paeren,
Die daer voert zyn Blanke Stael.*

11. *Dogter Lief hoe kan het weezen,
Dat gy zoo een Heer versmaet:
Daer gy altyd ook voor deezen,
Tragte naer den Hoogen staet:
Maer wel aen ik ben te vreden,
Stelt u jong Hert maer gerust,
Laet dees Jongman binnen treden:
Als het is in Eer en Deugd.*

12. *Eed'le Heer ik kan niet roemen,
Op myn groote Geld en Goed:
Mogt ik u als Vader noemen,
Dan zoo was ik ryk genoeg:*

*Geld en Goed wil ik graeg derven;
Is het maer met uw consent!
Dat ik mag u Dogter Erven,
Tot een Huwelyks present.*

*13. Jongman het zal zoo geschieden,
Weest daer maer niet voor bevreest:
Gy zult als twee Echte Liederen,
Treden in het Huwelyks Feest,
En kom ik dan eens te sterven,
En myn levensloop is uit:
Al myn Goed dat zult je Erven:
Trouwt nu met uw lieve Bruid.*

*14. Komt nu Granadiers te zamen,
Als gy wilt uit Vryen gaen,
Wilt uw dan nog niet schaemen:
Om met Dames uit te gaen,
Maer laet u van myn dan raeden,
Zoek een Juffrouw na de zwier:
Ik weet zy zal u niet versmaeden:
Maer ontfangen met playzier.*

Aerdig en Klugtig voorval van drie Studenten.

Op de Wys: Van 't Kuipertje.

Vrinden voegt U hier in 't rond;
Ik moet U wat nieuws verklaeren,
Het is zoo een aerdige vond,
En ook zoo een drollig maeren,
Van drie Studenten meer als gemein,
Wilden studeeren om Priester te zyn,
Maer op 't laest wisten geen raed,
Haest in de Zak de vergaering slaet.

2. Zy hadden op een zekeren tyd,
Haer Wissel wel gekreegen,
Toen waren zy geheel verblyd,
Spracken nu kunnen wy weer teeren,

Laet ons van avond eens vrolyk zyn
 Drinken een lekker vleschje wyn!
 Met ons Meisjes abundant:
 Zy waren alle drie contant.

3. Men heeft daer de gansche nacht
 Met Vrouw Venus braef gedronken,
 En de Wyn betoonde zyn kragt,
 Zy raekten op 't laest beschonken,
 Men ging daer wat rusten op 't Bed,
 By Vrouw Venus was het net,
 Cupido schoot 'er een Haesje groot,
 Worp Vrouw Venus op haer Schoot.

4. Als men vermoeid was van de jacht
 Gingen zy wat leggen slaepen
 En Vrouw Venus zeer bedagt,
 Pluisde de Beurs van deeze knaepen,
 Zeshonderd Guldens en nog meer,
 Waerenz kwyte op eenen keer;
 Ik dank u voor zulk een jagt,
 Zy valt my te zwaer van pagt.

5. 's Morgens ging men zo net na huis,
 Maer toen men kwam onderweegen,
 Deed men een Dronkemans Gebed,
 Zy vonden plaets genoeg ter degen:
 In hunne Beurs en daerby schrael,
 Want zy waeren van schyven kael,
 Klaes die sprak na deeze keer,
 Daer ik op zoo een jagt niet meer.

6. Goede raed die was doe duur,
 Om dat Geld weerom te krygen,
 Hoord eens wat een aerdige kuur
 Dat zy 's avonds gingen bedryven,
 Den oudsten kleede hem als de Dood,
 Den tweeden gelyk een Engel groot:

Den derden gelyk een Duivel waer,
 Zo kwamen zy aan 't Huis weer daar.

7. De dood die klopte een keer of vier
 Sprak ik moet hier binnen weezen,
 Want de uur en tyd is hier:
 Dat gy sterven moet na deezen,
 Za maakt maar uw Testament,
 Eer myn Zandlooper is ten end.
 Hier meede moet gy naar het graf;
 Aanstonds kwam den Duivel af.

8. Met een Touw al door de Schouw,
 Met een Blok al in zyn handen.
 Sprak za Dood spoed u wat gouw,
 Knerzende vreez'lyk op zyn tanden,
 Door haar vloeken en overspel,
 Moest zy met my na de hel,
 En branden in der Eeuwigheid:
 Toen kwam den Engel die heeft gezeid.

9. Wel Duivel dat zal zoo niet gaan
 Hier is andere raad gevonden,
 Als zy hun geld en goed afstaan,
 En doen boete van haar zonden,
 Want ik kom uit haare naam,
 Om te betalen haar zonden zaam,
 Hebben zy nog drie daagen tyd,
 Om te komen tot beterheid.

10. De Hoerewaard liep met 'er spoed
 Dertienhonderd Guldens haalen,
 Den Engel sprak op staande voet,
 Ik zalze den regte man betaalen,
 Hier mee ging den Engel weg,
 Wel wat ten wonder overleg,
 Zy gingen weer treden door het huis
 Vlugten de deur uit met gedruis.

Een Nieuw Lied, uit 't Fransch vertaalt.

Op de Wys: Wyl gy 't gebied.

*Wat is 't heerlyk al onder deez' groene Boomen,
Ach! mogt 'k myn Lief nu eens tot myn zien koomen,
Dan zou myn hert vol angst en schrik,
Zingen een Lied in 't Boschje heugelik.*

*2. Ja mogt ik myn allerliefste Ziel eens vinden,
Hier onder deeze Bladerende Linden,
Wat zou myn hert vol Minnelust verwert,
Al drukkend en kussend verminderen m'smert.*

*3. Daer ginze zien ik iets, dat zal ik onderzoeken,
Wie is 'er zoo stout en durft zig verkloeken,
Om myn te naed'ren in dees stille Woud?
Het gelykt myn Lief, die myn hier beschouwt.*

*4. ô Ja zy is 't gewis, nu zal ik haer begroeten;
En met haer myn lusten nu gaen boeten,
Het eerste dat zy krygt is voor een kus myn fluit.
Al speelend en kweelend, schiet ik myn luste uit.*

*5. Zo herte lief nu zyt gy voldae door myn gezangen,
Nu eens gerust gy hebt al reeds ontfangen,
Wagt Liefje Lief tot dat ik weder ben voorzien,
Dan zal ik myn gunst u wederom aenbien.*

Zaemenspraek tusschen een Jongman en een Jonge Dogter.

Stem: Te Vlissingen leid een Jagt bereid.

*Schoon het bezit van Geld en Goed.
Nooit kan betooveren myn zinnen,
Schoon ik steeds haat de overvloed;
Wyl ik nogtans moet beminnen.*

*2. Want wyl uw ziel en zin zig held:
Na d'ydele waân der zotte Lieden,
Die Rykdom voor de wysheid steld!
Hoe kan ik dan uw haat ontvlieden.*

*3. Heeft Goud by U dan zulke magt,
Dat ik daerom een dwaas moet eeren?
Die niets heeft dan een yd'le pragt,
En zonder Geld en zonder Kleeren.*

*4. Helaas! wyl men het Geld en Goed,
Alleenig kan uit liefde winnen;
Schoon ik steeds haat de overvloed:
Wyl ik U nogtans moet beminnen.*

Aardig en Vermakelyk Lied.

Op een Lugtige Wys.

*Hoe slegt loopen de tyden,
Dat roepen al de Meisjes uit:
En Paulus laet het glyden,
En Rozemond is de Bruid.*

*2. Het Iawoord was gegeven,
De Trouw die stond beschreeven,
En drie Geboden gegaen,
Nou wou Paulus daer niet aen.*

*3. Hoe vreemd is het gelooopen,
Pau die is weg gekroopen,
Dat niemand wist opregt,
Waer gebleeven is die Knegt.*

4. Men trok doe aen het zoeken,
Vooreerst in alle hoeken,
Een Paerd moest op de Dyk,
En dat na Schalkwyk.

5. De Bruid liep op haer Muilen,
Na Breuk'len, Maerzen, Zuilen,
De Meer heel in het rond,
Maer zy Paulus nergens vond.

6. Met twee beweende Oogen,
Keerde zy wederom,
En sprak ik ben bedroogen,
Zo klaer gelyk de Zon.

7. Komt voor myn Oogen schynen,
De Liefde kan verdwynen,
Daerom houd goede moet,
En ziet voor u wat gy doet.

8. Zy dogt zoo meenig reysje,
Zou hy ook wezen Dood
Met een kwam daer een Meisje,
Die trooste haer in nood.

9. Zei Bruijtje wilt niet schromen,
U Bruidegom is te bekomen,
Hy is woonachtig nou,
In de Winkel van Abkou.

10. Daer was geen tyd van weenen,
Maer lustig op de reis,
De Schaetzen aen de Beenen,
Want daer was toen goed Ys.

11. Twee Knaepjes zy uitzende,
Die hem ook wel kende,
Zy hebben wel opgepast,
Als zy hem zagen te houden vast.

12. Toen zy daer ginter kwamen,
't Was op de regte tyd,
Dat Pau moest komen eeten,
Zo was het overleid.

13. Den Bruid die was bezweeken,
Kon van droefheid niet spreken,
't Was op St. Paulus dag,
Toen men hem bekeeren zag.

14. De Meester sprak met zinnen,
Wat heb ik voor een Knegt?
Hoe kunt gy 't zo beginnen,
Uw zaken staen zoo slegt:

15. Gy moet met deez' Maegt trouwen,
En maekt haer tot uw Vrouwe,
Ik heb geen werk voor jou,
Gaet en maekt haer tot een Vrouw.

16. Hy zei daer niet veel tegen,
Al wat zyn Meester sprak,
Maer is met pak en zak,
Met zyn Lief weg-getreeden.

17. Na Vlenten toe gereeden,
't Was op St. Paulus dag,
Doen men hem bekeeren zag,
Is hy met haer gereeden.

18. Maer toen zy te Vlenten kwamen,
Zy vraegden naer de Schout,
Twee Schepens zy mee namen,
En zo terstont getrouwt.

19. En daer wierd ook geklonken,
En ook nog eens gedronken,
Men hiet hem wellekome:
Den verloren Bruidegom.

20. Paulus gy moet weten,
Als dat gy bent de Man,
Paulus moet gy Heeten,
Dat is de Naem en Fan.

21. Paulus moet gy blyven;
En Paulus zull' wy schryven,
Het is de Naem en Fan,
Daerom trekt het u niet an.

22. Die dit Lied eerst heeft gezongen,
Van Pau en Rozemond,
Het was nog maer een Jonge,
Hy deed zo goed hy 't kon.

23. Maer heeft hy wat mis geschreeven,
Zo wilt het hem vergeven,
Zoekt dan een vrygeestig Man,
Die het beter maeken kan.

Het hedendaegsche leeven van de Jonge Meisjes beschouwt, en de gevolge die daer van voortkomen: wegens hunne Kleeding naer de nieuwste Mode.

Stem: Als 't begint.

*Jongmans wilt niet ver loopen,
Om Meisjes van Playzier,
Men ziet 'er heele hoopen;
Al na de nieuwste zwier.*

*2. Zy draegen een Hoed met kanten,
Een Muts met Linde zeer net,
Oorbellen met Brillanten,
Heel zierlyk bezet.*

*3. Haer Jakken lang van Schooten,
Van agteren met een tip,
Hofmouwen, als de grooten:
Den Halsdoek lang van slip.*

*4. Keurslyven zy ook draegen,
Wat breed en laeg van Borst:
Zy doene niet als klagen,
Al van de minnedorst.*

*5. Boezelaers met zyden banden,
Een Ketting om haer hals,
En Schyven om haer handen,
Van Goud, maer veelyds vals.*

*6. Beulingen en Punthaeken,
Draegen zy na de zwier,
Men ziet op haere kaeken,
Het lonkend Minnevier.*

*7. Rokken van agter en vooren,
Wat korter, als op zy,
Om Jongmans te bekooren,
En brengen in de ly.*

*8. Kouzen met zyden klinken,
En Schoentjes na de trant,
Gespjes die 'er op blinken,
Die rond zyn of vierkant.*

*9. Zo gaen de Meisjes zwieren,
En stellen haer ten toon,
Lonken in hun manieren,
Van meenig Mansperzoon.*

10. *Wilt hy haer streeken leeren;
Jongmans doet dan als ik,
Gaet maendag lapjes keeren,
En let eens op het stik.*

11. *Hoe dat zy daer gaen loopen,
Zeer dikwyls heen en weer,
Het is niet om wat te koopen,
Maer om een Menteneur.*

12. *Dog alle Jonge Meisjes,
Die trekken 't haer niet aen;
Hooft nu nog maer een reisje,
Wat ik u zal gaen raên.*

13. *Kleed u zeer fraay in Kleeren,
Zo net als gy begeerd,
Wagt u voor Jonkmans eeden,
Dan wort gy niet ontëert.*

Een Nieuw Lied, op de Moffinnen en Noorinnen, wegens haere komst binnen Amsterdam.

Stem: Laestmael een Mof kwam in de Stad.

Laest een Moffin kwam in de Stad,
In 't zoete Amsterdam!
Gebragt hier met een Iutse Sma[k],
Zy keek en hieuw haer mal!
Maer zonder daer lang stil te staen,
Hooft hoe het met haer is vergaen!
Terstond, terstond, terstond.

Ging zy na een Besteedster toe,
Zy kreeg aenstonds een Huur,
Maer Meisje hebje wel een Lief,
Ia zegtze gansch niet stuur,
Myn Vryer die is op de Vaert,
Al na Surinamen voor Koksmaet,
Dat's goed, dat's goed, dat's goet.

Komen zy nu in haer dienst,
Zy slapen

dan zeer schoon,
 Al by de Heer of by de Knecht;
 Of anders by de Zoon,
 Zy zyn in huis al schielyk voogd,
 Zoo dat gy Amsterdammer doogt,
 By haer, by haer, by haer.

Dan gaene zy met Mantels om,
 Al na de Nieuwste zwier;
 't Zy van blaeuw Laeken ofte stof,
 Wat dunkt u van dat dier,
 Daer na zo breekt de bommel uit,
 Dan is't geheele spel verbruid,
 Met haer, m[et] haer, met haer.

Want ziet daer komt zy in [de] Kraem,
 En dat van een klein Kind,
 Om dat h[ae]r Heer dat heeft gedaen,
 En haer zo lief bemint;
 Krygt zy een Minnedienst terstond,
 Dat is voor deeze Tryne pront,
 En goed, en goed, en goed.

Is zy dan in een Minnedienst,
 Het gaet die Kleuter wel:
 Geen Meid mag haer dan spreken eens,
 Ofte een knechts gezel,
 't Is voort myn Lief is op de Zee,
 Bedient hem van de slenters meê,
 Wat goed, wat goed, wat goed.

Dan komt een Brief uit Tessel aen,
 Verzoekt nu aen u Heer:
 Dat ik mag op de Werf gaen,
 Al was het maer voor een keer!
 Anders voor Stuurman of Capitein,
 Dan kan ik plagen groot en klein,
 En slaen, en slaen, en slaen.

Men trouwt al vast dan met malkaer,
 Gaet kwasie winkel doen;
 Van Koffie, Thee of wel wat aêrs,
 Of Citsen, of Catoen;
 Men houd daer stillen Winkel by,
 Dan is de Man van werken vry,
 Ia vry, ja vry, ja vry.

De Kinderen na verloop van tyd,
 Die spelen mee niet mis,
 Zy ontdekken wat haer

Moeder zy, En wie haer Vader is,
 Dat zy van haer geboorte regt,
 Zyn schuldig een Westvaelsche knegt,
 Of mof, of Mof, of Mof.

 Zo gaet het met dat groene goed,
 Al binnen deeze stad,
 Want zy gemeen zyn opgevoed,
 Vergaeren hier de schat,
 Men is hier Juffrouw na de trant,
 Men heeft geloopt agter 't land:
 Om brood, om brood, om brood.

 Het vleijen da[t h]aer eigen is,
 Maekt Tryn alom bemint,
 [Ba]ert dat voor ons geen ergernis?
 Geen Amst[er]dammer Kind!
 Kan vleijen om bemint te zyn,
 Maer dat kan doen een groene Tryn,
 Zo mooy, zo mooy, zo mooy.

 Die eerlyk wil en kan zo niet,
 't Is eigen aen dat soort,
 Een ieder troost hem in 't verdriet,
 En doet zoo als 't behoort,
 Want 't eind draegt eindelyk de last,
 En daer is alles ook aen vast,
 Gewis, gewis, gewis.

Een nieuw lied.

Op een aerdige Wys.

1. Vrinden luistert na de zaek:

Wat op het Zwanehok is gemaekt.

Maer gy kunt u daer niet aen stooren,

Wilt dan ook maer wel toehooren:

Komt men in 't Zwaenhokje gaen,

Daer ziet men Jerooi Laedje staen.

2. Daer zit 'er ook een op de stoel,

Die steekt in alle woorden haer smoel,

Maer daer is nog een eerlyke Meid,

Daer men haer ook voor verslyt,

Tapt zy een Borreltje voor het geld,

Dan weet men wel waer men haer besteld.

3. Dog zy doet ook dingen met vlyt,
 Die niet passen een braeve meid,
 Gooit men dan ook in de ring,
 Dat gaet heel wel na haer zin,
 En dan maekt men ook party,
 Met een Fleschje aen haer zy.

4. En dan maekt men nog een gelag,
 Dan benne die Vrouwtjes weer op haer slag:
 Zy zeggen een Smous heeft het Lied gemaekt,
 Maer die 't heeft gedicht is een Christen knaep,
 Stoort u dog niet aen dit Lied,
 't Is op het Zwaenehok geschied.

Een Nieuw Lied, op de Zaegmolenaers.

Op de Wys: Van 't Kuyper[t]je,

Vrinden luisterd altemael,
 Wat ik u zal gaen zingen,
 Van de Zaegmoolenaers hier te Steê,
 Hoe zy weeten haer Molen te dwingen:
 Maer het kruijen al naer de wind,
 Daer zy groot behagen in vind,
 Zaegmolenaers hier te Steê,
 Houd u Molentje op zyn Reê.

2. 's Morgens vroeg gaen wy aen de gang:
 Zo haest het begint te waeijen,
 Dan leggen wy ons Zeiltjes by een,
 Laeten ons Molentje vaerdig draeijen,
 Dan stryken wy ons Balkje op de stee,
 Wy drinken een lekker kopje Thee,
 Zaegmolenaer spant jou Zaegen maer regt,
 En doet jou werk met overleg.

3. Verloopter dan weer eens een Zaeg,
 Za dan een Steekhoudje in de handen,
 Dat zy dan tusschen de Zaege doen,
 Dat zy het Hout niet Zaege te schande,
 Of zy haele hun Zaege wat uit,
 Zy zinge een deuntje tot besluit,
 Vrinden luister[t] en hoord het aen,
 Hoe 't met de Zaegmoolenaers moet gaen.

4. En is 'er dan een Schootje by,
 Wilt het dan maer spoedig versteeken,
 Op dat gy onverhindert zy,
 En dat het Hout schielyk mag breeken,
 Zo doene wy met de Handboom,
 Za Molenaers en zyt 'er niet Loom,
 Molenaers zet 'er jou Balkje vast,
 Voor t'Zaege van een War of Kwast.

5. En is 'er dan een gangetje of,
 Wilt dan jou Plankjes vry uit schiete,
 En leiter jou sleetje, sleetje te rug,
 Zaegmolenaer laet het jou niet verdriete,
 En dan punte zy de Zaege wat aen,
 Dat zy beter door 't Hout zou gaen,
 Sjouwertje doet 'er jou Plankjes weg,
 Dat gy ze terdeeg op Stapel legt.

6. Steekt de Wind dan helder op,
 Wilt dan half Zeil of Hooglyn gaen zwigten,
 Zo al gy dat maer goed keurt,
 Of hoe dat de Wind moog rigten,
 Of men legt de Zeilen langs de Roê,
 Molenaer weest 't zwigte niet moê,
 Molenaer haelt op jou Vang,
 Dat het Molentje weer gaet aen de gang.

7. Sjouwer heb gy 'er jou Plankjes weg,

Wilt 't Zaegzel uit de Raemen,
 Losse op dat gy zonder stoot,
 't Mag verrigten na betamen,
 En zet 'er een bennetje op de kant,
 En boent 'er dan terdeeg of het Zant,
 En kort 'er dan of het Blok zeer kloek,
 't Is een Zest'half in de Molenaer zyn Broek.

8. Vrinden luistert altemael,
 Hoe de Zaegmolenaers gromme,
 Als zy i[n] de Moolen zyn,
 Zy hooren haer zaegjes of Spykers bromme,
 En dan rukke zy af de pal,
 En zy gromme als half mal.
 Zy hakken, zy hakken de Spykers 'er uit,
 Zy zeggen het werk is tog verbruid.

9. Hebben wy dan en stille dag,
 Dan moeten wy Hout of Zaegzel laeijen,
 Want wy hebben altyd de vragt,
 De Molenaers weeten haer knegts te draeijen,
 Dan met 't een, en dan met 't aêr,
 ô! Die Molenaers zyn zoo raer,
 Gy Molenaers vylt 'er uw Zaegjes terdeeg,
 Dat je eens rusten kan tegen de weeg.

De schaerslyper.

Op een Aerdige Wys.

*Komt Vrinden al te saemen,
 En hoort myn Liedje aen,
 Ik hoef my niet te schaemen,
 Dat ik dit zingen gaen,
 't Is hoe ik slyp Schaer en Mes,
 Voor alle menschen en Cares,
 Tiereliere, Tierela,
 Van Linksom, Regtsom draeit myn steen,
 Door 't roeren van myn been.*

2. Zo lang myn steen kan slypen,
 Zo win ik Munt en Kruis,
 'k En hoor geen Kinders pypen,
 Van honger in myn Huis,
 Zy en hebben nog geen ongemak,
 Te gaen al met den Bedelzak.
 Tiereliere, &c.

3. Ik neem het al in danke,
 Dat hier komt by geval,
 Alwaer het maer een blanke,
 Dat ik verdienen zal,
 Twee Oortjes een roestig Mes is,
 Een Elsje ook een Oortje is,
 Tierelie, &c.

4. Laet de Wevers maer Weeven,
 Tot dat zy worden flouw,
 't Is veel voor die kan geven,
 Twaelf Stuivers aen zyn Vrouw;
 Ik winne met myn Slypsteen,
 Dikwils op een uur alleen,
 Tiereliere, &c.

5. Den Smit moet lastig werken,
 Geduurig aen het vier,
 Hy mag hem niet versterken,
 Al met een potje Bier,
 Uit oorzaak van hun klein gewin;
 Maer daer speak ik zoo dikwyls in,
 Tiereliere, &c.

6. Den Mulder die wint veele,
 Maer krygt het met zyn schep,
 Den Bakker kan ook steelen,
 Want hy houd ook van knep,
 Maer ik met myn Slypsteen gezeid,
 Win geld in al regtvaardigheid,
 Tiereliere, &c.

7. Den Kleermaeker maekt Figuren,
 Al voor tien Stuivers 's daegs,
 Als de Winter is voor de deuren,
 Dan word hy haest gekraekt,
 Den Winter en ontzien ik niet,
 Mits elk my iets tot slypen bied,
 Tiereliere, &c.

8. De Schoenmakers Tempeesten,
 Al voor een klein gewin,
 Slaen op hun pik en leesten,
 Nog hebben zy 't krullen in,
 Moet ik van 't begin der week,
 Met mynen wagen op de streek,
 Tiereliere, &c.

9. *Ik Weet daer nog een Schaerken,
Dat moet gesleepen zyn;
By 't huis al van myn Snaerken,
Dat is al winst voor myn:
Dan gaen ik na huis met plaizier,
En gaen d[r]inken een Kanne Bier,
Tiereliere, &c.*

10. *Scheeps Timmerlieden knaepen,
Uw werk dat gaet thans vlink,
Door 't zwieren en weinge slaepen,
Zoo maekt gy meenig ding,
Hoe wel ik ook wel zoen de Meid,
Zo draeit myn steen dog op zyn tyd,
Tiereliere, &c.*

11. *Huistimmerliên behooren,
Onder 't St. Josephs Guild,
Uw werk kan elk bekooren,
Maer had gy niet gewild,
Dat ghy kunt het Scheeresliep,
Ik weet dat gy nooit leeg en liep,
Tiereliere, &c.*

12. *De Metzelaers dat weetje,
Die leggen veel op 't dak,
De Baes kykt door een spleetje,
Maer dan krygt Jan de zak,
Dog ik zie niemand naer het oog,
Ik ben myn eigen Baes en Voogt,
Tiereliere, &c.*

13. *De Drukkers losse zielen,
Die Drukken al wat veel,
Het meest dat zy verdienen,
Dat drinken zy in hun Keel,
Want ziet zy draegen lap op lap,
Daer ik altoos ben even knap,
Tiereliere, &c.*

14. *Chirurgys ziet men loopen,
Te schrapen eene Baert;
Geen Brood konnenze koopen,
Zoo ik 'er niet en waer,
Want ik moet slypen haer Messen fyn,
Lancette in het groot en klein,
Tiereliere, &c.*

15. *Wat dunkt u van de Dellen,
Die lyken Heeren groot,
Maer wild de zwier niet tellen,
Het is al om het Brood,
Zy kappen*

*de Damens mooy in 't Haer;
Maer 't meest fatzoen dat maekt de Schaer;
Tiereliere, &c.*

*16. De Slagers groote Bollen,
Als zy zyn in de Hal,
Het meest zy mogen dollen,
Maer dit is ook het al,
Want sleep ik niet haer Messen fyn,
Hoe kreegen zy het Beest dan klein,
Tiereliere, &c.*

*17. De Naeysters gaen uit Naeijen,
En dat voor een klein geld,
Te maeken Jak, Ca[bae]ijen,
Of anders wat verstelt,
Doch maekte ik niet scherp haer Schaer,
Zy raekte onder de lui nooit klaer,
Tiereliere, Tierela,
Van Linksom, &c.*

*18. Ik slyp ook wel een Mesje,
Al by een Lieve Meid,
Die wel houd van een klesje,
Doch maer in stilligheid,
Zy laeten my dit ook zo graeg doen,
Ik doen het zagjes met fatzoen,
Tiereliere, &c.*

*19. Diamantslypers ligte kwanten,
Wat dunkt u van die liën,
Zy slypen Diamanten,
En dat ook met een Stien,
Maer de Meid gaet met 't gewin,
Daer ik myn Been voer na myn zin,
Tiereliere, &c.*

*20. De Liedzangers die loopen,
En dat van markt tot markt,
Om Liedjes te verkoopen,
En schreeuwen als een hart,
Om klein gewin blyft ik in de Stad,
Ik roep Schaereslyp, dan win ik wat,
Tiereliere, &c.*

*21. Ik zegge voor het leste,
Veel Ambachten zyn goed,
Maer 't myn is 't allerbeste;
Schoon dat ik dikwyls moet,
Slaepen in hooy en stroo en stal,
'k Heb de kost voor niemendal,
Tiereliere, &c.*

Een nieuw lied.***Op een aengenaeme Wys.***

Waek Zusters waek, den dag gaet schynen,
 En vaek de nacht zal gaen verdwynen,
 Ik merk al reeds den dag begint!
 Ik merk al reeds den dag begint!
 ô Dag van vreugde geeft ons heeden!
 ô Dag van vreugde geeft ons heeden!
 2. Geeft Vader aen ons wenschen,
 Ik zal u een Kant vereeren!
 Ik verwagt van hem een Lind?
 Schoonste Lind dat men vind,
 Zo schoonste Lind dat men vind,
 Zo schoon als men dat kan begeeren.
 3. Ik zal haer een Roosje brengen,
 't Is een Bloemetje dat ik Min:
 Hoe een Roosje, zyn schoondere dingen,
 Hoe een Roosje, zyn schoondere dingen,
 Tra la der la tra falderliere;
 Waek Zusters waek, den dag gaet schynen.

Een Nieuw Lied, van de Key, Stael en Tondeldoos.***Op de Wys: Van het Spinnewiel.***

1.
 Komt hier al die wil leeren,
 Om met Keyen vier te slaen,
 Die met plompaerds wil verkeeren,
 Moet de Wysheid neemen aen,
 Ting, ting, ting en top, top, top,
 Key en Stael om vier te slaen,
 Is voor my maer speelen gaen.

2.

*Als den Key komt vier te slaen,
 Dan is haeren slag gedaen,
 't Dient voor veelderhande zaeken,
 Ook voor die uit Jagen gaen,
 Om te schieten pif, poef, paf,
 Dat de Pluimen stuiven af,
 Key en Stael om vier te slaen.
 Is voor my maer speelen gaen.*

3.

*Als ik kom naer huis getreden,
 Veelyds zien ik niet een zier,
 Ik neem de Vonklaey daer beneeden.
 Het is om te slaene vier,
 En het Stael aen d'and're zy,
 Top, top, top, zoo gaet den Key,
 Key en Stael, om vier te slaen,
 Is voor my maer speelen gaen.*

4.

*Kom ik 's morgens te ontwaeken,
 Is het duister ende koud,
 Of wil ik een vuurtje maeken,
 En doen branden 't Licht en houd,
 Key en Stael neem ik in d'hand:
 Door het slaen zoo kryg ik brand:
 Key en Stael om vier te slaen,
 Is voor my maer speelen gaen.*

5.

*Als ik wil een Pypje rooken,
 Neem ik deeze Key in d'hand,
 Want ik heb playzier in 't smoooken,
 En my Stael dat gaet playsant,
 Ton, ton, ton, het is plaizier;
 Taf, taf taf, wat komt 'er vier,
 Key en Stael om vier te slaen,
 Is voor my maer speelen gaen.*

6.

*Oorlof vrienden voor 't leste,
 Met twee Keijen kunt gy slaen,
 En ik raed u voor 't leste,
 Neemt het Stael het zal wel gaen,
 Om te sluiten ton, ton, ton,
 Ting, ting, ting, de Wyn is myn,
 Key en Stael om vier te slaen,
 Is voor myn maer speelen gaen.*

Comedie lied.***Stem: Een nieuw Monuet.***

1.

Door den Lauwer van de min,
 Men viert de Schoonheeden,
 men viert de Schoonheeden,
 Door de Lauwer van de min,
 De herten vol wreedheeden,
 men overwindze een keer,
 Keer op keer,
 elk een keer,
 Door de vreugd van de Liefde teer.

2.

Mits dat ik in 't Klooster gaen,
 Door bevel van myn moeder,
 door bevel van myn moeder,
 Mits dat ik in 't Klooster gaen,
 Minnaer zyt myn behoeder,
 neem deel in myn getraen,
 Mits dat ik,
 mits dat ik,
 Mits dat ik, in 't Klooster gaen.

3.

Verzeekert myn droevig hert,
 Van de zwaermoedigheeden;
 van de zwaermoedigheeden,
 Verzeekert myn droevig hert,
 Ik ben jong vol Schoonheeden,
 dan leef ik na myn begeer,
 Verzeekert,
 Verzeekert,
 Verzeekert, myn droevig hert.

4.

Breekt my tot het Malslot maer,
 Den bant van ergernissen,
 den bant van ergernissen,
 Breek[t] my tot het Malslot maer,
 En vreest geen kwaed successen,
 helpt my uit myn gevaer,
 Breekt my nu,
 Breekt my nu,
 Breekt my nu, het Malslot maer.

5.

Door een redding Schoon,
 Kont gy my

doen herleeven,
 kont gy my doen herleeven,
 Door een redding Schoon,
 Myn Vader kan 't my geeven,
 'k bid u spreekt hem nu,
 Ik bid u,
 ik bid u,
 Ik bid u, met redding Schoon.
 6.

Wilt in den naem van de Min,
 Myn hert voor pand ontfangen,
 myn hert voor pant ontfangen,
 Onder den naem van de Min,
 Van die uw hart verstrangen,
 Ly ik d'helft myn vriendin,
 In den naem,
 in den naem,
 In den naem, Van Liefde Min.
 7.

Onder den naem van de Min,
 Vergeef u myn Vrindinne,
 vergeef u myn Vrindinne,
 Onder de naem van de Min,
 Uw Moeder stuurs van zinne;
 zal u genaedig zyn,
 In den naem,
 in den naem,
 In den naem,
 In den naem van Liefde Min.
 8.

Gy zult uit het Klooster gaen,
 Lief gedaen zyn uw Zaeken,
 Lief gedaen zyn uw Zaeken,
 Gy zult uit het Klooster gaen,
 wilt uwe Ziel vermaeken,
 Dat myn hert zy voldaan,
 Met ootmoet,
 Liefste zoet;
 Gy doet my uit 't Klooster gaen.
 9.

Mits ik hebbe myn Libertyd,
 Peist om in Echt te treden,
 peist om in Echt te treden,
 Mits ik heb myn Libertyd,
 't Is een voordeel op heeden,
 Voor twee Her[t]en bereid,
 Mits ik heb,
 mits ik heb,
 Mits ik heb, myn Libertyd.

Een Nieuw Lied, Op het aennemen der Matroozen, op 's Lands Fregat binnen Amsterdam.

Op de Wys: Wie gaet hier zoo verheugt.

*Weest vrolyk van gemoet,
Gy Amsterdams Burgerye,
Nu wy met Leeuwen moet,
Voor 't Vaderlant gaen stryde,
Ons Schip dat leit al klaer,
Tot Texel voor de Wal,
Matrooze van Amsterdam,
Maekt vreugt en bly geschal.*

*2. Na Boort na Boort,
Het Schip dat leit Reisvaerdig,
's Lands dienst heeft ons bekoort,
Die dienst is ons wel waerdig,
Matroos gy moet in Zee,
Na boord, na boord, na boord,
Ons Schip leid op de Reê,
's Lands dienst heeft ons bekoort.*

*3. Alon springt in de bogt,
Pakt in en bergt uw biezen,
Dog denkt vooral om 't vogt,
Dat ons dus dienst deed kiezen,
Het geeft den Ze[e]magt kragt,
En maekt hem tot een Held;
Verwarmt hem in de nacht,
Wanneer 's Lands welvaart geld.*

*4. Pakt in, pak in al 't goed,
De Ligter kan niet toeven,
't Is tyd ginds is het Vloed,
Zet nu het werk op schroeven,
Wy moeten of men al teemt,
Na boord, na boord, na boord,
Voor 't laest een slokje neemt,
's Lands dienst heeft ons bekoort.*

*5. Is 't klaer, roept dan maer snel,
Lieve Ouders ik wensch uw 't beste,
ô Vrouwe en Lief vaert wel,
Vaer wel, ô Volk en Veste,
's Lands afscheid valt u zeer,
Omhelst en*

roept maer snel,
 Het hardste hart wort Teer,
 Vaer wel, vaer altoos wel.

6. Springt, springt de Ligter in,
 't Vaerwel is myn gegeven,
 't Verandert dient uw zin,
 Van 't voorig vryen leeven,
 Denkt om uw Dienst alleen,
 Zo strekt deez' nieuwe stand,
 De Pligt die gy moet treên,
 Tot eer van u en 't Land.

7. Steekt af, steekt af, streeft voort,
 Het moet dog eens geschieden,
 's Lands dienst heeft ons bekoort,
 Wy moeten bystand bieden,
 Denkt een verstandig man,
 Weg vrees die 't hart weerhoud,
 Schikt hem zo hy best kan
 De Zee moet ook bebouwt.

8. Schep moed Matroosjes moed,
 Waer toe zoud gy verzaeken,
 Hy die zyn pligt voldoet,
 Kan rondom blydschap maeken,
 De Waereld waer men ook lyd,
 Een yders kunst is goed,
 't Is al voor Dienstbaerheid,
 Als men zyn plicht voldoet.

9. Hoezee, Hoezee, Hoezee!
 Wy zullen moedig streeven,
 't Geluk vaert altoos mee,
 Daer braeve zielen leeven;
 God die een Stuurman is,
 En helper overal.
 Die zal ons voor gewis
 Weer brengen aen de Wal.

Een nieuw lied.

Op een Fraeiije Wys.

Wyl gy 't gebied, zo zal ik myn ontdekken,
 Nog onbekent minde ik u schoon gelaet!
 Wyl gy 't begeert zal ik my aen u ontdekken,
 Nog onbekent voor u schoon gelaet.

Melde ik my naem, wat hoop ik in dien staet?
 Nogtans zal u wil my tot een Wet verstreken,
 Melde ik myn naem wat hoop ik in dien staet?
 Nogtans moet ik myn Meesters werk voltrekken.

2. Ik ben Lindor in Iaegen staet gebooren,
 Gy ziet in my een Landman en niets meer,
 Ik ben een Landman uit de Stad gebooren,
 Gy ziet in my een Huurling en niets meer;
 Waer was ik door het Lot een welgebooren Heer!
 Wat groote schat was dan aen u gebooren;
 Maer was ik door het Lot een welgebooren Heer,
 Dan zoud gy my aen u wel zien bekooren.

3. 'k Zal morgensvroeg door myne zang betuigen,
 Hoe ik verteer door zuiv're Minnegloed;
 Ik zal door myn zang u 's morgens vroeg betuigen,
 Hoe ik verteer door zuiv're Minnegloed;
 U steeds te zien acht ik voor 't grootste goed,
 Mogt dit uw hert tot Wedermin buigen,
 U steeds te zien, acht ik voor 't grootste goed,
 Kont gy myn hart ten einde voor u buigen.

4. Ik ben verheugt om dit welvoegent Lied te zingen
 Want zoo raekt ik weder aen myn Brood,
 't Is de Schouwburg die my dit weer laet winnen,
 Zoo raekt den een door den ander uit den nood;
 Daerom moet des Schouwburgs naem zyn vergroot
 En zyn roem en lof moet zyn gepreezen;
 Daerom moet des Schouwburgs naem zyn vergroot
 Tot nut des oude Stoks en ouderlooze Weezen.

Aenspraek van den Koning van Engeland over den staet en toestand van America.

Stem: Va[n] den Herder Piramis.

*Wat rampen en wat spyt,
Moet ik verdraegen,
Het is Eilaes,
Het is om te beklaegen,
Den trots[c]hen Americaen,
Brenge my veel droefheid aen,
En myne groote magt,
Die word als niet geacht.*

*2. Wat schoone Vloot bemant,
Met duizenden Zielen,
Die Koningryken zelfs,
Zouden vernielen,
Vallen voor Vuur en Stael,
Elendig al te mael,
Geen voordeel of gewin,
Brenge deezen Oorlog in.*

*3. Veel Scheepen schoon bemant,
Worden geslaegen,
Van d'Americaenen,
't Is om te beklaegen,
Hun Kapers assurant,
Dwingen aen alle kant,
Ons Edel Koopvaerdy,
Wy raeken in de ly.*

*4. Veel schoone en ryk Gelaeden Scheepen,
Hebben zy in hunne Havenen,
Gaen slepen,
Kanon, Kruid, Proviand,
Myn Manschap vigalant,
Word gevangen of gedood,
Ach wat een schande groot.*

*5. Wy die voor deezen,
Altyd triumpheerden,
Met onze Zeem[a]gt,
Niemand ons en deerden,
Tot spyt van ons Vyand,
Nu leid den roem in 't zand,
En den Edelen Brith,
Schier al gevangen zit.*

*6. Ik heb een Vloot in Zee,
Ik moet betuigen,
Die voor Vrankryk of Spangien,
Niet zou buigen,
Maer echter niet te min,
Het brenge geen voordeel in,
Den trotschen Americaen,
Kan alles wederstaen.*

7. *Hoe veel Milioenen,
Zyn 'er niet gegeven,
Tot Land en Zeemagt,
Maer ziet het is even,
Of men nog eerst begost,
't Is al verlooren kost,
Den Amerikaen met Vlyt,
Die tragt naer zyn Vryheid.*

8. *Veel Duitsche Natie,
Heb ik lange Jaeren,
In 't Land getrokken,
Tot het Lands bezwaeren,
En dit schoone Land,
Myn vyant ingeplant,
Nu rukken zy ten toon,
Een paerel van myn Kroon.*

9. *Zullen wy dit schoone Land,
Moeten verlaeten,
Voor den Amerikaen,
En hun vereende Staeten,
Het is te vreezen ziet,
Dat ons naekt meer verdriet,
Want Spanje en Vrankryk,
Tragten met groot practyk.*

10. *Ons Koophandel en Magten,
Te verzwakken,
Maer ik bid u,
En laet den moet niet zakken,
Toont dat gy Helden zyt,
Door de heele waereld wyt,
En dat de Britsche Macht,
Word ontzien en ge-acht.*

Antwoord der Edelen.

11. *Edel groot Magtig Koning,
Van Groot-Brittanniën,
Wy zullen voor u treden,
In Compagniën,
Waegen ons Lyf en Bloed,
Als Helden vol van moed,
In spyt van ons Vyand,
Te Water en te Land.*

Een nieuw lied.

Stem: Als 't Begint.

Ik moet helaes nu van u scheiden,
Een voorwerp van myn min,
Och wat rampen moet ik lyden,

Om het afzyn van myn vrind;
 Moet ik dan zyn schoonheid derven,
 Die eerst was myn groot vermaek,
 Kan ik dan geen troost verwerven,
 Daer ik in groote Liefde blaek.

Aenhoord myn klagt Minnaer,
 Myn trouw is u bekend,
 Daerom laet u doch overwinnen:
 Gy weet dat ik standvastig ben,
 Maer hoe bitter valt my het schyden,
 Van myn allerwaerste pand;
 Maer naer lyden komt verblyden,
 Als de liefde blyft konstant.

Ach wat kan een Meisje hoopen,
 Als haer alles tegen is,
 En zy kan geen vreugd meer koopen,
 Nu de liefde verkeert is,
 Het is een leeven zonder leeven,
 En gestaeg een Sterfuur zyn,
 Twee herten die te zaemen leeven,
 Moet het scheiden doodlyk zyn.

Nu zal ik aen hem gedenken;
 Zo lang ik denken kan,
 Aen hem te denken doet my krenken,
 Want hy is als een Tyran.
 Maer adieu dan Zielsbeminde,
 Terwyl de nyd 't geweeten wist,
 En ik myn leeven moet verslinden,
 Terwyl myn hoop ten einde is.

Hebt dog deernis met myn klaegen,
 Hebt dog deernis met myn smert,
 Want ik kan 't niet lager verdraegen,
 Daer ik van overrompelt wert,

Maer adieu myn tweede leeven,
 Vaer nu wel myn waerde pand,
 Maer myn hert is u gegeven,
 Want ik blyf als nog constant.

Een klugtig Lied, wegens de goedheid van een oude Vrouw aen haer overlede Man.

Stem: Met een Pluimken op.

*Weduwwrouwtjes al te mael,
 Steld uw droefheid aen een kant,
 Ik zal u wat gaan verhaalen,
 Geschied in het Luikerland,
 Van een Weduwwrouw eilas,
 Die haer Man verstorven was,
 Zeeven weken en drie dagen,
 Hoort eens hoe dat daar kwam vraagen,
 Een Schoenmaker na Logys,
 Die kwam ryzen van Parys.*

*Deeze Vrouw uit Caritate,
 Was den Armen goedertier,
 Zy zy Vrind komt van der Straate,
 Zit in Huis wat by het vier!
 Hy sprak haar met goe woorden toe,
 Vrouwken Lief ik ben zoo moe;
 Zy vraagden hem met goe reden,
 Vriend van waar komt gy getreden?
 Van Parys sprak dezen Knegt,
 Daar het gaat nu alles slegt.*

*Komt gy van 't Parady's getreden,
 Vriend gy zyt my wellekom;
 Myn Man is Overleeden,
 Maar en komt niet eens weerom,
 En den Pastoor maakt my wys,
 Dat hy is in 't Parady's;
 Zyt gy nu van daar gekoomen,
 Hebt gy hem daar niet vernomen?
 Het was een zoo goede Man,
 Die wel Klompen maaken kan.*

*Ja ik kan hem wel ter deegen,
 Sprak dees fyn gesleepen Knegt,
 Hy heeft op myn Logys geleegen,
 Och het gaat met hem zoo slegt!*

Hy is wel in 't Hemelsperk;
 Maar hy loopt daer zonder Werk:
 Want dit zyn de meeste plaegen,
 Niemand mag daer Klompen draegen,
 Dus zoo loopt hy zonder Schoen,
 En zonder Kleeren aan te doen.

Lieven Heer myn Leeden beeven,
 Sprak die Vrouw geheel belaan,
 Hy kond' hier zoo weeldrig leeven,
 Moest hy daerom van my gaen;
 Is 't waar! was hy zo naakt gesteld,
 Zonder Kleer of zonder Geld,
 Ey zwygt dog van meer te spreken,
 Sprak de knegt, myn Hert moet breken
 Want hy is gelyk een Dood,
 Door de Arremoede groot.

Vriend keert gy haest weder-omme,
 'k Zal terstond maeken gereed,
 Twintig Guldens Geld in zomme,
 En daar by zyn beste kleet,
 'k Zal het steeken in een Zak,
 Gy kunt dragen met gemak,
 Ik zal 't doen al zonder falen,
 Maar dat moet gy myn betaalen:
 Zy zey, 'k weiger u geen geld,
 Ziet dat gy 't maar wel bestelt.

Zy maekte de accordatie,
 En zy gaf een Patakon,
 Doen sprak deeze Vrouw eilatie,
 Dats 's nog geld dat myn man won:
 Heeft dat Pak hem opgeleid,
 En hem zoo Adieu gezeid,
 Doen ging zy by haar geburen,
 Vertellen haar Avontuuren,
 Wat dat zy van haare schat,
 Aen haer Man gezonden had.

Wel wie drommel zou op Aerde,
 Sprak een man gy zy dit kwyt,
 Ten zy dat 'er een te Paarde,
 Met 'er haest zoo agter ryd,
 Hy sprong op zyn Paard aldaer,
 En hy reed hem agter naer,
 Maar den knegt keek dikwyls omme,

*En doen hy dat Paerd zag komme,
Stak het Pak daer in een Gracht,
En hy wenschte hem goeden dag.*

*Vriend heb gy niet een vernomen,
Met een groote Zak belaën,
Ja sprak hy, 'k heb hem zien komen,
Want hy is in 't Bosch gegaen
Hy zey, ey houd myn Paerd dog wat,
'k Zal hem loopen agter 't gat,
Dat was 't dat de knegt begeerde,
Hy sprong haastelyk te Peerde,
Met het Paert zoo reed hy voort,
Dat van hem nooit is gehoord.*

*Doen hy 't Bosch wel had doorkeeken,
Is hy wederom gekeert,
Maar de man stont zonder spreken,
Als hy hem vond zonder Peerd,
Dus bedagt hy t'zyner baat,
Eenen slimmen goeden raed,
Hy ging aen de Vrouw verkonden
Och ik heb den Bood', gevonden,
Ja, gy hebt immers gelyk,
Dat hy kwam van 't Hemelryk.*

*Ach! hy schiede Schier van 't leeven,
Zomtyds viel hy op zyn knien,
Ik heb hem myn Paerd gegeven,
Om dat hy nog zoude zien:
Want hy was zeer zwaar gelaen,
Dat hy niet en konde gaen,
Och Gebuur! ik zal 't uw loonen!
Dat gy uw goed hert ging toonen,
'k Wil betaelen straks uw Paerd,
Zegt my maer wat is het waerd.*

*Zy betaelde hem 't Paerd mits dezen,
En zy sprak geheel verblyd,
Nu en hoef ik niet te vreezen,
Want hy zal in korten tyd,
In het Paradys dan zyn,
Want myn Man is uit de pyn,
Dus waeren zy alle dry,
Even vrolyk ende bly,
't Vrouwken was gerust gesteld,
Wie lagt niet, daar men dit verteld.*

De vrolyke jeugd.***Stem: Van Xantippe.***

Vrinden komt luistert na dit Lied,
 Wat 'er in 't kort weer is geschied, *bis.*
 Van een Meisje twintig laeren,
 Die gezint was om te vaeren,
 Om dat haer Liefje was Kapitein,
 Zo wou zy een Matroosje zijn. *bis.*
 2. Het was in de Stad van Amsterdam,
 Daer zy by een Zielverkooper kwam, *bis.*
 Daer nam zy Dienst voor zeven laeren,
 En zy vreesden geen gevaeren,
 Om te gaen klimmen al in de Mast,
 Te maeken de Zeilen en Touwtjes vast. *bis.*
 3. Zy ging met haer Kist na Boort,
 Zo als een goed Matroos behoort, *bis.*
 En zy waeren in Zee gaen vaeren,
 Eenige Mylen op de Baeren;
 Toen heeft haer het Weer verrast,
 Dat zy moest klimmen al in de Mast. *bis.*
 4. Maer door het Stormen en kwaed Weer,
 Zoo gingen de Zeilen al heen en weer, *bis.*
 En toen was zy in gevaeren,
 Want zy kon het niet meer klaeren,
 En zy trapte op het Kardiel,
 Dat zy van booven neder viel. *bis.*
 5. Aenstonds sprak de kapitein,
 Als dat zy moest gepriegeld zyn, *bis.*
 Zy wierd gebonden al aen de Mast,
 Zy maekten haer aen Handen en Voeten vast,
 En toen moest zy blyven staen,
 Tot een Kwartiermeester haer zou slaen. *bis.*

6. Aenstonds riep zy Heer Kapitein,
 Mogt ik U spreken een woordje allein, *bis.*
 Zy zei, myn Heertse en sla my niet,
 Want ik ben uw Liefje gelyk gy ziet,
 Aenstonds wierd zy los gedaen,
 En met een kusje heeft hy haer ontfæen. *bis.*

7. Oorlof Meisje wie gy zyt,
 Die van een Jongman word gevreid, *bis.*
 Word een Matroosje of goed Soldaet,
 Dat gy uw Liefje toch nooit verlaet,
 Want eer het Scheepje kwam aen de Wal,
 Zo was 'er een jong Matroosje al. *bis.*

Op 't Steelen van een Vyzel uit de Apotheekers Winkel.

Stem: Zingt maer goed.

1.
*Myn Vyzel is gestoolen,
 Daer ik by nacht in stamp,
 Myn Vyzel is gestoolen,
 De Dief blyft nooit verhoolen,
 ô Noodlot! wat een ramp.*

2.
*De Dief dat is een Sneijer,
 Ik kan hem wonder wel,
 De Dief dat is een Sneijer,
 Maekt hy myn Vyzel weijer,
 Haalt Joost hem in de Hel.*

3.
*Wat mag die Vent doch scheelen,
 Hoe gaet hy doch zoo aen?
 Wat mag die Vent doch scheelen,
 Noemt hy dat Vyzel steelen,
 Hy is met my gegaen.*

4.
*De Vyzel die had beenen,
 En wonder na de kunst,
 De Vyzel die had, beenen,
 En scheen my wel te meenen,
 Betoonde my haer gunst.*

5.

*Wel Dief had gij door listen,
 Het stuk niet aangeleid,
 Wel Dief had gy door listen,
 Eer ik myn Vijzel miste,
 Ik waar hem nu niet kwijd.*

6.

*Ik heb hem niet gestoolen,
 Ik heb hem maer geleent,
 Ik zal daer wat in stampen,
 En loszen zoo mijn dampen,
 Zo heb ik het gemeent.*

7.

*Wil dan uw Toorn stillen,
 En stellen u gerust;
 Gij zult hem weder krijgen,
 Wil zoo lang stille Zwijgen,
 Tot mijn Brand is geblust.*

8.

*Daerom zijt maer te vreedden,
 En schikt u naer den tijd;
 'tStampen in een Beeker:
 Is voor u wel zoo zeeker,
 Al is hij niet zoo wijd.*

9.

*Maer wilt ook dan oppassen,
 Dat gij wat beter let,
 En laet u niet verraschen,
 Want die op Vjlsels Vlaezen,
 Die brengt u in het net.*

Op de hedendaegsche Dragt en Leeven der Henrikattersche Heeren.

Stem: Wai is het een Vreugd.

Wat is 't een zwier,
 Van Herikatters Heeren;
 Zy gaen met de Lier;
 Met Aepe en met Beeren,
 Zy gaene zaemen hand aen hand,
 Spanceeren op het Land!
 Haer Gespen trant,
 Ovael vierkant,
 Gekomen uit Braband.

2. Haer Hoedjes klein,
 'tIs alles uitgeleezen!
 't Moet Henrykatters zijn,
 En na

Mode weezen,
 Kamizooltjes na de trant,
 Van een El Laeken ziet,
 De Kleermaeker,
 Dat is een Kwaeker,
 Hy maektze tot zyn verdriet.

3. Wat ziet men een dragt,
 Van Henrykatters Vrouwen,
 Wat is 't een groote pragt!
 't Is waerdig te aenschouwen,
 Zy hebben maer een Hembd aen 't gat,
 Een hals gelyk een Kat,
 Van de honger pyn,
 Gelooft my vry,
 Zy eeten haer half zat.

4. Wat maeken zy mismaekt,
 Die Henrikatters Kinderen,
 Tot aen de armen naekt;
 En dat kan haer niet hinderen,
 Wat ziet men niet een pracht,
 By meenig Henrikatters Meid,
 Al op de Straet,
 Gaen heel paraet,
 Met een Knegt op haer zyd'.

5. Heere Kappersknegts,
 Die ziet men mee braveeren,
 Zy schynen niet slegts;
 Dat ziet men aen haer Veeren,
 Wat is die zwier niet groot,
 't Bestaet uit enkel niet;
 Gelyk men ziet,
 Tot elks verdriet,
 Van dat Henrikatters soort.

6. Zy gaen met vlyd,
 Haer dikwyls doch vermaeken;
 Zo Knegt als Meid,
 Men wil de vreugd niet staeken,
 Zy leeven maer in vrolykheid,
 Dat Henrikatters goed:
 Een Flessche rood,
 Braef Wittebrood,
 Wat is dat leeven zoet.

7. In 't groene Woud,
 Kan men ze veeltyds vinden,
 Al na myn onthoud;
 Yder met zyn beminden,
 Men zingt daer Liedjes heel verheugd,
 In zoete Melody,
 Haer stemmen klinken,
 En onder 't drinken,
 Zo zyn ze vrolyk en bly.

8. Sy zyn ook dral,
 En kaerig in 't tracteeren,
 Sy weeten by geval,
 De keel wel braef te smeeren,
 Met alle soort van Lekkerny,
 Moet daer maer op den disch,
 Ook Krakelingen,
 En andere dingen,
 Wat dat 'er ook meerder is.

Lofzang van den Hovenier Floris.

Stem: Van den Jager.

*Wat lijd een Minnaer smert,
 Die met een treurig hert,
 Ik zugt om een Godin,
 Uit puure min,
 Waer vind ik troost nog baet,
 Zij die houd gebonden,
 Dat baert mij rouw en smert,
 Aen mijn jeugdig Hert.*

2.

*Wat hoor ik voor een klagt,
 In 't duister van den Nagt,
 Een stem der Minnelust,
 In mijne zoete rust,
 Ik twijffel aen zijn spraek,
 Ik moet eens entsluiten,
 Mijn venster stil bij den Nagt,
 Om zijne droeve klagt.*

3.

*Wie zijt gij vreemd of vriend,
 Wat is 'er dat u dient,
 Gaet naer huis in de rust,
 Want ik heb geen lust,
 Die zijn bij Nagt op Straet,
 Dat en zijn geen Vrienden,
 Geen klagt bij den Nagt mijn Vriend,
 Mij hier niet en dient.*

4.

*Den slaep en rust zoete Maegd,
 Word uit mijn hert gejaegd;
 Den dwank nog spel zoete Kind,
 Mij als niet en diend,
 Gij zijt de plaets en de rust,
 In den Hof der Lusten,
 Laet mij daer met plaizier,
 Weezen uwen Hovenier.*

5.

*Al op dat woort Serviteur,
Dagt ik, ontsluit mijn Deur,
Mijn Vader was voor dan,
Eenen Akkerman,
Zijt gij Regtvaerdig dan,
In het Hovenieren;
Dat gij geen Vruchten af en snoeit?
Die groeit en Bloeit.*

6.

*Regtvaerdig laet ik staen,
Den Wasdom schoon onbelaen,
Gelijk een reine Maegd,
Die mijn Hert behaegd,
Zoo zal ik uwen Hof,
Met het nat besproeijen,
Maakt my dan vast met plaisier,
Uwen Hovenier.*

7.

*Minnaer meent gij alles regt,
Wat meent gij Baes of Knecht,
Voor 't Leeven of voor Tijd,
Maekt u dan bereid,
Wel neen, mijn Schoon Rosalijn,
Ik voor al mijn Leeven,
Tot uwen dienst en bestier,
Uwen Hovenier.*

8.

*Ontfangt den Ring met plaisier,
Op trouw en dienst Hovenier;
Op trouw en wederpand,
Draegt hem aen u Hand,
Die gij aen mij door de Trouw,
Zult weder geeven,
Houd dan in Eer uwen Hof,
Tot u Eer en Lof.*

9.

*Ik noem u mijn vriendin,
En Hovenier Basin
Ik noem u Vrouw en Bruid,
En tot een besluit,
Laat ons die blijde maar,
Aen mijn Ouders draegen,
En onzen dag van de Trouw,
Voor mijn echte Vrouw.*

10.

*Kom Bagchus met uw Wijn,
Hier moet geschonken zijn,
Vergaert met Zang en Spel,*

*Zo naer ons bevel,
 Floris en Rosalijn,
 Die zijn verbonden,
 Tot eer en lof met plaiser,
 Van den Hovernier.*

***Vermakelyke Samenspraek, tusschen den jongen Slyper Jaco, en
 Juffrouw de vermaerde Naeister Bello.***

Stem: Komt vrinden al te zaemen.

JUFFROUW BELLO.

Slyper een goeden morgen
 Gy wort van myn gegroet,
 Myn hertjes is vol zorgen,
 En gy myn helpen moet,
 Ik ben een Dochterken myn maet,
 Die daegelyks uit Naeijen gaet,
 Myn Schaere, myn Schaer,
 Moet gy alhier, moet gy aldaer,
 Heel maken schoon en klaer.

SLYPER JACO.

Waerde Iuffrouw gepreezen,
 Wat eer doet gy aen myn,
 Mag ik uw Dienaer wezen,
 Gedaen is al myn pyn,
 Toond my uw Schaertje lieve Maegd,
 Ik zal 't slypen dat u behaegd,
 Tiereliere, Tierela,
 Van Regtsom, Linksom draeit myn Steen
 Door 't roeren van myn Been.

JUFFROUW BELLO.

Slyper wilt wat opletten,
 En maekt de puntjes scherp,
 Wilt 't Nageltjs vast zetten,
 'k Zal dan pryzen uw werk,
 Want als 't Nageltje niet vast staet,
 't Schaertje ook niet fueijen gaet,
 Myn Schaere, myn Schaer,
 Moet gy alhier, moet gy aldaer,
 Wel maeken schoon en klaer.

SLYPER JACO.

Myn Steen begint te gloeijen,
 Myn Lief vertoeft dog wat,
 Gy ziet hoe ik myn spoeijen,
 De puntjes worden plat,
 Uw Schaertje zal klaer ende rein,
 Liefvelyk gesleepen zyn,
 Tiereliere, Tierela, Ec.

JUFFROUW BELLO.

Uw Steentje moet ik pryzen,
 't Gaet wel naer myn zin,
 'k Zien het vier uit ryzen,
 Daer is nog lugten in;
 Gy zyt een Slyper van verstand,
 Myn Schaere, myn Schaer,
 Zult gy alhier, zult gy aldaer,
 Wel maken schoon en klaer.

SLYPER JACO.

Wel myn lieve Vrindinne,
 Het zal wel beter gaen,
 Het spel gaet nog maer beginnen,
 Ziet myn Beentje eens gaen,
 Hoe dat dit gaet weg en weer,
 Regtsom, Lingsom op en neer,
 Tiereliere, Tierela, Ec.

JUFFROUW BELLO.

Slyper gy zyt een raere,
 Gy hebt daer eere van,
 Hoe wel gaet nu myn Schaere,
 Daer mankeert niet meer an,
 Alles is pront ende net,
 Naer myn lust en wensch gezet,
 Myn Schaere, myn Schaer,
 Zult gy alhier, Zult gy aldaer,
 Wel maeken schoon en klaer.

SLYPER JACO.

Provinciat Maseurken,
 Met u Lief Schaertjen zoet,
 Ik zal altyd uw Deurken,
 Houden in myn gemoed,
 En ik hoop nog veele Iaer,
 Wel te slypen uwe Schaer,
 Tiereliere, Tirela, Ec.

JUFFROUW BELLO.

Slyper wat moet ik geven,
 Voor uwen Arrebeid?
 Al den tyd van myn leeven,
 Prys ik uw werk altyd,
 Want g'hebt myn Schaertje van 't begin,
 Wel gesleepen naer myn zin,
 Myn Schaere, myn Schaer,
 Hebt gy alhier, hebt gy aldaer,
 Gesleepen schoon en klaer.

SLYPER JACO.

Myn Lief 't is t'uwere Eer,
 Al dat ik heb gedaen,
 Ik dank u zelfs van de Eer,
 Uw Schaertje zal wel gaen,
 Als het gesleepen zyn moet meer,
 Ben ik altyd u Dienaer weer,
 Tiereliere, Tierela, Ec.

***Een vermakelyk Lied, van een party zate Wyven, doorweekt van
 Geneever, Gulde water, Meekrap, Karrewei, Annys, en Liquer van
 Poverjan.***

Op de Wys: Van Mama ziet gy dat niet.

*Ik kwam lestmael tot myn vermaek,
 In een Pakhuis op een Straetjes,
 Daer omtrent de Schoenmarkt staat,
 Ik met myn Kameraat,
 Hy daer vond ik in die Keet,
 Zatte wyven hier al heet,
 Die in de Geneever zaten,
 als Dragonders en Soldaten,
 Het was Maandag wilt verstaan,
 Ieder had zyn Werk gedaen.*

*2. d'Een had Boter, d'ander Kaas,
 Raapen, Peeren en Pottasie,
 Daar kwam op een groot geraas,
 Ieder Wyf die was daar Baas,
 Van de Mans hun winst en stryd,
 En ook van de*

diere tyd,
 Zoo van Zuigen en van Baaren,
 En van Kinders tot haer Jaeren,
 En van het heele huisbestel,
 Hun Tonge ging als een Bel.

3. Het was Zwager en Masseur,
 Allemaal Nichte en Famielie,
 Agterklappen deur aen deur,
 De heele Buurt die lyd daer deur,
 Zo den Man komt van de ploeg,
 Is de Pan niet gaer genoeg,
 Dan moet hy het vuur aenblazen,
 En het Wyf dat heeft de Glaazen,
 Uitgespoelt met Brandewyn,
 Door het keelgat loos en fyn.

4. Eerst sprak Saar en Jakomyn
 Ik heb daar een pand gaan sturen.
 't Zal een Zaterdag wat zyn:
 Ach ik ben in vrees en pyn,
 't Is den Rok van myne Vent,
 En ik ben dat niet gewent,
 'k Mag myn Laay en Kaantje draegen,
 Anders ik kreeg zeker slaagen,
 En te ruimen nog myn keet,
 Met blaauwe Oogen tot myn leet.

5. Swarte Leen sprak tegen my,
 Heel myn Lighaam is vol neepen,
 En blauw plekken ook daar by,
 Om een slechte voddery,
 Van myn d..... tryters Kind,
 Ik Kryg slaagen onverdiend,
 Ik had twee Oortjes Kwak gedronken,
 Sara die had my beschonken,
 Ik lei daer twee Oortjes by,
 Daerom kreeg ik die Pastei.

6. Ach Gebuurvrouw zei Margriet,
 Mynen Vent die zit op 't kantje,
 ô Die lieden deugen niet,
 't Is zoo eenen Hypocriet,
 Indien ik myn gat maar draay,
 Aanstonds is hy in myn Lay;
 Om myn kanten naer te meten.
 Schoppen en slagen en geen eeten,
 Ik en kan aan die Capoen,
 Nooit niet eenen Kaekslag doen.

7. Myn Annekont hout de kas,
 Sprak Marie ik kan hem loeren,
 Of hy van de D..... was.

*En ik draay hem van Kabas,
 So aan Boter, zo aen Kaes,
 Maer ik denk lik my de Maers,
 Ik moet hem de rekening maaken,
 Zo van geld als andere zaeken,
 Valt de rekening kwalyk uit,
 Zeker ik kreig op myn huid.*

*8. Zwarte Beth sprak tegen Kaet;
 'k Heb een regte beest in 't eeten,
 Hy is voor drie pond in staet,
 Anders is myn Vent niet kwaed,
 Als hy maer te eete vind,
 Dan is 't Beth myn lieve kind,
 Ook is het wel ondertusschen,
 Dat men andere Mans eens kussen,
 Van jaloersheid is geen nood,
 't Is een regte prul hanskloot.*

*9. Wel gelukkig Wyf zei Mie,
 Gy hebt zeker wel de beste,
 Mynen barst van jaloezie.
 Ik ben zeker wel de Mie,
 Die nooit man mag spreken aen,
 Want hy zou my zeker slaen,
 Zo ik lag dan gaet hy grollen,
 Alle Mans die zyn myn pollen,
 Hy kan morren zonder stank,
 Dikwyls wel agt dagen lank.*

*10. Beth die sprak dan tegen Jan,
 'k Moet myn hert veropenbaaren,
 Myn verdriet is in myn man,
 Hy is als een houten Jan,
 De g'heele dag zit hy begot,
 Boven op zyn Duivekot,
 Nog is hy te lui te werken,
 En myn kinders wilt bemerken,
 Springen op naer een stuk Brood,
 Ach! ik leef in groote nood.*

*11. Tryn zei, myne Annekont,
 Komt al meer respect te draagen,
 Voor zyn Poesbaerd van een Hond,
 En zyn Vogelen klaar en pront,
 Als voor Vrouw en Kinders klein,
 Daar moet Zaed en Boekweit zyn,
 Jagers, Visschers, Vrouweplagers,
 Duive-melkers, Wÿve-slayers,
 Vloekers van 't Canalje goed,
 Dat geen Vrouw plaisier aen doet.*

12. Zatte Wyven van de Kwak,
 Zie het is nu twaalf uren,
 Gaet naer huis met pak en zak,
 Met uw darmen vol Arak,
 Houd uw eer en Faem in huis,
 Draegt geduldig daer uw kruis,
 Door het klappen en het klaegen,
 Krygt ook meenig wyf wat slaegen,
 Met de knuppel van de Vent,
 Wyve tongen zyn serpent.

***Op de Mode der Juffrouwen, en Mademoiselle, als mede op 't draegen
 der Toorn-Kapsels der Dames***

Op de Wys: Van 't Kuipertje.

Wat al slegte Moden en Pracht,
 Heeft de Duivel uit de Helle,
 Al uit Vrankryk hier gebragt,
 Van de mode Mademoiselle,
 Geen mensch heeft ooit gezien,
 Zo van oud als jonge liên,
 Zoo een pracht en hoofsche staet,
 Word van ieder een versmaed.

2. Eerst uit Vrankryk en Braband,
 Heeft de moode en plaets genoomen,
 Nu is 't in ons Nederland;
 Van den Zathan voortgekoomen,
 Men ziet hier de Dames gaen,
 Met hooge toorns zwaer gelaen,
 Ieder roept haer agter 'tgat,
 Wat een Kraeijenest is dat.

3. Maer een korte tyd daer naer,
 Is de pragt zo hoog gereezen,

Ook gemeene lieden daer,
 Moeten naer de moode weezen,
 Veel benne de Beurze plat,
 Ia zomtyds geen hembd aen 't gat,
 Doch men ziet veel loopen gaen,
 Met de Toorns van Cardaen.

4. Ik kwam lestmael my gelooft,
 Een Iuffrouw met Mossels tegen,
 Had een Kapsel op het hooft,
 Toen heb ik zoo'n lag gekreegen,
 Zo sprak ik al met 'er daed,
 Tegen myne Kammeraed:
 Wat dunktje van dat Mosselvel,
 Staet haer den Toornhop niet wel.

5. Wat ziet men raere Koppen gaen,
 Op haer hoed met linten en strikken,
 Ia ook met Vleugels van een zwaen,
 Wie drommel zou daer niet voor schrikken,
 Daerom vrienden my gelooft,
 Zy had een Toorn op haer hooft,
 Ik meende in myn zelfs klaer,
 Dat het den Dom van Utrecht waer.

6. Een Paruikmaker hoord eens aen,
 Die moest daer een Iuffrouw Kappen,
 Nani een Leer wilt my verstaen,
 Zo moet hy daer by gaen stappen,
 Door 't slippen van de Leer,
 De Kapper viel van boven neer,
 Met een zo sprak de Pruikedel,
 Dat doet den Duivel uit de Hel.

7. Ik weet niet waer ik lestmael kwam,
 Daer zag ik een Kapsel vliegen,
 Dat te Londen binnen kwam,

Vrinden ik zal daer niet om liegen,
 Groot en klein was aengedaen,
 Bleeven daer verwonderd staen,
 De Pruykemaker riep ô Heer,
 Ik en kap geen Dames meer.

8. 't Is gebeurd in Engeland,
 Zoo de Courant ons heeft beschreeven,
 Een Iuffrouws Kapzel is verbrand,
 Van haer Hooft, zy bleef in 't leeven,
 Ziet Gods Wonderwerken aen,
 Laet de Pragt wat neder gaen,
 Heeren en Dames gelooft 't vry,
 't Komt door Pronk en Hovaerdy.

9. Ziet een Dame met een Hembt,
 Maer had Linte heele vleeten,
 Maer van ouderdom braef beslemt,
 Kon van Arremoe niet Eeten;
 Ziet daer moet nog Modes zyn,
 Zo by Groote als by Klein,
 Alles is vol Pragt en Prael,
 Al is men ook nog zoo Kael.

10. Winkeliers, Bakkers, Herbergiers,
 De Ionge Dogters ziet men draegen,
 De Dienst-Meiden en Kammeniers,
 Om de Ionkmans te behaegen,
 Ook met Kappen al la Grek,
 Strikken en Linten in de Nek,
 't Is de Mode uit Braband,
 En gruwelyk in Nederland.

11. Wort gedreigt met Vlam en Vuur,
 En ook zyn Hovaardigheeden,
 Werd van God vermaledyd,
 Dat tot in der Eeuwigheid:

Daer hy nooit uitkomen zel,
Met zyn aenhang in de Hel.

12. Nebucadnezar die was,
Ook uit zyn Troon gesmeeten,
Daer hy Zeeven laeren Gras,
Met de Geesten heeft gegeeten,
't Was om zyn Hovaerdigheid,
God hem straf had toegeleid,
Daerom Menschen allegaer,
Myt de Hoogmoed voor en naer.

13. Tot Slot in Braband wilt verstaen,
Een Boer wilt het aenmerken,
Zag van verre een Iuffrouw aen,
Wild op Zondag na de Kerken,
Deezen Boer die meende klaer,
Dat het loost den Duivel waer,
Hy zag verbaest, vlugt in een hoek,
Scheet van benauwtheid in zyn Broek.

De morgenzon.

1.
*Hoe lieffelyk ryst gy uit de kimmen,
ô Zon ô Zon! ik zie u langzaem klimmen,
U Glans verdryft de vaele nacht,
Niets evenaert uw wonderlyke kragt!
ô Vreugd! ô Vreugd! van 't Aerdsch Geslacht,
Gy heb reeds de toppen
Van Berg en Duin verlicht,
Gy likt de zilv're Droppen,
Des Duins des Duins, van duizend Rooze knoppen:
Uw glans verspreit een geur in 't rond,
ô Lieffelyke Morgenstond!
Hoe streelt, hoe streelt, gy ons gezicht.*

2.

*Ik hoor de Vogels in de Bomen,
 ô Zon! ô Zon! U bly verwellekoomen,
 Uw glans verspreit een geur in 't rond,
 ô Lieffelyke Morgenstond,
 Hoe streelt, hoe streelt gy ons gezicht?
 Men ziet de Beesjes springen,
 Al het landvolk is ontwaekt,
 Ginds nadert de Veld Godinnen,
 ô Zon! ô Zon u glans roept ons tot zingen,
 ô Dat nu ook myn Clorimeen!
 Myn met haer vriendely Oog bescheen!
 Dan was geheel myn vreugd volmaekt.*

De middagzon.

1.

*Ik zie vol vreugd u heldere Glanzen,
 ô Zon! ô Zon! 't aen toppunt van de transen,
 Gy koestert met u streeleend vuur!
 Het aengenaeme Middag Uur,
 En vuld, en vuld des Landmands Schuur,
 Een Bloem in den ochtend teeder,
 Na 't uitstaen van de Nagt,
 Toen Dauw haer werp te needer;
 ô Zon! ô Zon verkrygt haer frisheid weder,
 En Klytia verheft haer Hoofd.
 Tot u, waer van zy zig beroofd,
 Een Min, een Min, vergeefs gewagt.*

2.

*Houd dies vry op van meer te ryzen,
 ô Zon! ô Zon! men al u eeuwig pryzen,
 Volbrengt u loop daer de Avondvorst,
 Na uwe schoonen Stralen dorst,
 En u, en u gewillig torst;
 Hoor Tetis reeds verlangen,
 Om in haer zagten*

*schoot,
 Na dagelykze Gangen,
 ô Zon! ô Zon u wederom te ontvangen;
 Gy koestert al het jong en teer,
 Ach scheen gy nu zoo blaekend neer,
 Als toen, als toen gy ontvloot.*

De avondzon.

1.

*Ik zie uw glorieryke straelen,
 ô Zon! o Zon! in 't westen nederdaelen,
 Gy hebt al reeds uw loop verrigt,
 En door uw al verkwikkend [l]licht:
 En Mensch, en mensch en dier verpligt,
 't Gevogelt schoon van Veder,
 En lieffelyk van geluid!
 ô Zon! ô Zon! men wagt u morgen weder,
 Het geurig Roosje sluit haer blaên!
 En schynt ook meê ter rust te gaen,
 Tot gy, tot gy haer weer ontsluit.*

2.

*Wy zien nu de Avondstond genaeken,
 ô Zon! ô Zon! dies hout vry op met blaeken,
 Een lustig wintje blaest in 't Rond,
 De Daeuw verfrist, verkwikt de Grond,
 Dus roem, dus roem, ik d'Avondstond,
 Wat zoete lust legt al verborgen,
 In 't Duister van de Nacht,
 Dan werden alle zorgen,
 ô Zon! ô Zon! terzy gestelt tot morgen,
 Geen dag geen helder Zonneschyn,
 Kan my zoo waerd als d'Avond zyn,
 Wyl ik, Wyl ik dan myn lief verwagt.*

Een Aerdige Vryagie.

Stem: Wat mag Goosen dog ontbreeken.

Kom myn hartje, kom myn troosje,
 Kom myn Liefje kom,
 Kom kom vryen wy een poosje,
 Trekken wy de Veenen om,
 Tusschen 't Bruggetje en Krom,
 In dat houten Huisje,
 Gaen wy daer, met malkaer,
 Kom myn zoete Bruisje.

2. Heer 't is daer zoo mooy te Vreijen,
 't Is 'er veilig; 't is 'er vry,
 Ik zal my in 't hoekje vleijen,
 Voeg jou dan wat aen myn zy:
 Soetertje dan zullen wy,
 't Saemen Wyntjen poijen,
 'k Zel daer in ; Na jou zin,
 Zuiker laeten strooijen.

3. Ik zel jou Koek en Vygen koopen,
 'k Zal al doen al watje wilt,
 'k Sal jou Schorteldoek ophoopen,
 'k Heb een buy ik ben nu mild,
 'k Heb in lang geen Geld verspild,
 Soete lieve Meisje,
 Want ik pooy, Slegts by hooy,
 En by gras een reisje.

4. Ik en mag niet langer praeten,
 Wiljet doen zo gaen wy heen,
 Wilje niet gy meugt het laeten,

'k Ben al evenwel te vreen
 Geef jy my een blaeuwe Scheen,
 Heb jy zulke grillen,
 Graege Geer, Van Kluisteert,
 Sal dan nog wel willen.

5. Wiljet doen myn Suikerdoosje,
 Snik een reisjen dat is ja,
 Sietje dat wel lieven loosjen,
 Dat 's jou voor ey volg my na,
 Kyk hoe mooitjes dat ik ga,
 Met myn Lief heen douwen,
 'k Hoop ik zel, Met heur wel,
 Dapper Kermis houwen.

6. Liefjen nu zyn wy voor 't Deurtjen,
 Hoor wat is daer een geluid,
 Kyken wy een reis door 't scheurtjen,
 Wat of dit geraes beduid,
 Ioris die speelt op zyn Fluit,
 Tryntje trommelt op 't Schotje,
 Fytje springt, Stynte zingt,
 Symen is het Sotje.

7. Goeden Avond allegaeder,
 Hem fik: hy fik; hou fik hou,
 Liefje treden wy wat naeder,
 Gaen wy zitten by de Schouw,
 Lyve Pytje brengt ons nou,
 Hier eens van dien klaeren,
 Maektze zoet; want gy moet,
 Nou geen Suiker spaeren.

8. Maekt 't na myn Vrysters Mondje,
 Maekt het dog zoo zoet je kent,
 Liefste dat 's een lieflyk dronkje,
 Smaekt jou dat niet exelent,

Meugje dat niet uit; je bent,
 Seeker al te olyk,
 Hey, fa, fa,fa, la, la,
 't Wyntje maekt my vrolyk.

9. Pietje haelt ons wat te kluiven,
 Maekt ons een Banketje ree,
 Brengt ons wat witte blauwe Druiven,
 Lange Rozynen Mangelen mee,
 Brengt een Wavelkje of twee,
 Wiltze wel opmaeken,
 Baktze bol, Strooitze vol,
 Datze lekker smaeken.

10. Brengt wat Appelen, Neuten, Vygen,
 Brengt wat Heyligmaekers koek,
 Lief als wy dat goedje krygen,
 Doet het in jou Schorteldoek,
 Laeten wy nu om een hoek,
 Met malkander tyen,
 Laet ons gaen, Hier van daen,
 'k Moet jou nog wat vryen.

11. 't Is wel Iaer en Dag geleeden,
 Lieve Liefje dat ik jou,
 In myn Hert heb aengebeeden,
 En verkooren tot myn Vrouw,
 Na lang dreigen moet ik nou,
 Myn druk en bezwaeren,
 Al de Smert, Van myn hert,
 Nou eens openbaeren.

12. Door een wenkje door een lonkjen,
 Soete Schaepje lieve Lam,
 Was het dat het Minnevonkjen,
 Syn beginsel in my nam,
 Siet in wat een groote Vlam,

Hem aen alle zyden,
Wyd uitspreid, Men bereid,
Zulk een bitter lyden.

13. Als in 't vier hier alle dagen,
Leeft en zweeft 't Salmander dier,
Leef ik, zweef ik, ja myn klaegen,
Tot Asch ik verander schier,
Wie is doch zo schrander hier,
Of zoo kloek van zinnen,
Sal niemand deezen brand,
Ligt eens overwinnen.

14. Princes al myn lieflyk smeeken,
Doet my dunkt my gansch geen baet,
'k Mag hier nou een speld by steeken,
'k Heb myn mond al droog gepraet,
'k Wensch als gy nu slaepen gaet,
Wat van my meugt droomen,
'k Seg Adieuw, Op een nieuw,
'k Sal eens wederkoomen.

***Aerdige Klugt die 'er is Voorgevallen binnen deeze Stad, van een Heer
en een welbekende Vrouw.***

Op de Wys: Van de Schooister.

I.
Vrinden wilt dit Lied aenhooren,
Luistert dat ik stel te vooren,
Van een Vrouwje pertinent.
Binnen Amsterdam bekent,

Deeze Vrouw wilt hier opletten,
 Gaet wel eens haer zinnen zetten,
 Op een ander, dan haer Man,
 Die haer eens geryven kan

2. Deze Vrouw al met behaegen,
 Dagt ik wil een kansje waegen;
 Wyl dat deeze Heer en Vriend,
 Gaeren wil van my gediend,
 Sy gingen lustig aen 't zwieren,
 Springen, raezen ende tieren,
 De tyd al van vier Dagen lang,
 Gingen zy alzo haer gang.

3. Uitgezwiert, ging men op heeden.
 Saemen na haer Huis toe treden,
 En haer man die was niet t'huis,
 Dus was daer de zaek heel pluis,
 En hy vroeg al zonder sneeven,
 Wat hy wel zou moeten geeven?
 Als hy daer na zyn zin,
 Met haer speelde het spel der Min,

4. Zy dagt ik zal hem niet veel vraegen,
 Want ik heb in hem behaegen,
 Een gouden Ryder voor een keer,
 Dikwyls kryg ik nog wel meer,
 Deezen heer die was te vreedden,
 En besteede haer zyn Leeden,
 Aen dit Vrouwtje op dit pas,
 Wyl de Man niet t'huis en was.

5 Wyl zy dan dus bezig waeren,
 Kwam aldaer tot hun bezwaeren,
 De man in huis en vondze daer,
 ô! Doe was die zaek niet klaer!
 Hy stond daer niet lang te draelen,

Maer ging hem van 't Bed af haelen,
 Gaf hem dapper op zyn huid,
 Joeg hem zoo de Deure uit.

6. Veelen die met heele hoopen,
 Daer te saemen zyn geloopen,
 Sagen dat hy door de Stad,
 Liep al met de Broek van 't Gat;
 Daerom raede ik voor 't lesten,
 Sulke Heere maer ten besten,
 Houd u liever hups en wel,
 Dan baert het u geen gekwel.

Een nieuw lied.

Op een Fraeije Wys.

Donkere kuilen, nachtspelonken,
 Eenzaem Bosch vol angst en smert,
 Wyl ik Venus Minnevonken,
 Smooren moet in 't jeugdig hert;
 Ach myn Cloris Siels-vriendin,
 Waerom weigert gy my uw min.

2. Treft haer, treft haer Min Godinne,
 Kan het zyn bestiert deez' Maegd;
 Dat zy my doch weder minne,
 Tot dat haer myn tael behaegt;
 Ach myn Cloris Siels-vriendin,
 Waerom weigert gy my uw min.

3. Ik plagt voor deeze hier te kweelen,
 Met myn Liefje in 't leudig groen,
 En om myn smert te heelen;
 Sogt ik myn lusjes te voldoen,

Ach myn Cloris Siels-vriendin,
 Waerom weigert gy my uw min.

4. 'k Hoor de liefde tot myn spreken,
 'k Sie dat myn gelukzon ryst,
 Droefheid is van my geweeken!
 Clorisje myn haer Min bewyst;
 Ach myn Cloris Siels-vriendin,
 Waerom weigert gy my uw min.

5. 'k Heb myn aen uw Min verbonden,
 Eeuwig zal ik de Uwe zyn,
 Mits ik werd door min verslonden,
 Door myn Rouw en Minnepyn,
 Ach myn Cloris Siels-vriendinne,
 Blaekt een zuivre Weedermin.

Zeemans afscheid.

Stem: Gy die met my thans zyt ter jagt.

*Vaer wel myn lieve Ziels vriendin vaer wel!
 Ik streef het bruizend zeenat in, vaer wel?
 Ik verlaat het Vaderlansche strand,
 De Zeevaart eischt myn hulp en hand,
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.
 Zou ik, die sints myn teedre Jeugd, vaer wel!
 Op 't golvent nat myn grootste vreugt, vaer wel!
 En myn volstrekt verlangen vond
 Niet haken na die blyden stond.
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.
 Nog eens gekust vaer wel myn Bruid, vaer wel!
 Uw Minnaer vaert in Texel uit, vaer wel!*

En keert wel dra gelyk wel eer
 Met klinkende Ryksdaelders weer.
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.
 Ik leef of sterf voor God mercur, vaer wel?
 Den handel roept my in dit uur, vaer wel!
 Ik zeil straks naer de moordsche kust
 De Zeevaerdy is al myn lust.
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.
 Droog uwe zilte traentjes af, vaer wel!
 God die aen ons de Zeevaert gaf, vaer wel!
 Zal die beschermen door zyn hand
 Zoo bloeit het lieve Vaderland
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.
 Gedraeg u thans als een Heldin, vaer wel!
 Gedenkt aen onze reine min, vaer wel!
 Ik keer als uwen Bruidegom
 Wel dra met Goud en eer weerom.
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.
 Door Zeevaert groeit de vryen Staet, vaer wel!
 Wie is 'er die de Zeevaert haet, vaer wel?
 Ik vaer ten dienst van 't Vaderland
 Ontfangt op trouw myn hart en hand.
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.
 Geen noot geen dondrend Zeegevaer, vaer wel!
 Geen hoog en fel ontroerde baer, vaer wel!
 Verzaegt het hart van uwen Vrind
 Die u tot aen zyn dood bemind.
 Vaer wel, vaer wel, vaer wel.

Register.**A.**

Annette wilt deeze Roos aenvaerden. Pag. 15

B.

Ben ik dan tot niet gebooren. 21

D.

Daar legt Molen, Rad en Schyven. 16

Door de Lauwer van de Min 43

Donkere kuilen, Nachtspelonken. 76

H.

Hoe slegt loopen deTyden. 28

Hoe lieffelyk ryst gy uit de kimmen. 68

I.

Ik moet helaes nu van u scheiden. 49

Ik kwam lestmael tot myn vermaek. 62

Jongmans wilt niet ver loopen. 31

Ik zie vol vreugd u heldere Glanzen 69

Ik zie uw glorieryke straelen. 70

K.

<i>Komt vrinden al te saemen.</i>	37
<i>Komt hier al die wil leeren.</i>	41
<i>Kom myn hartje, kom myn troosje.</i>	71

L.

<i>Lubee kwam my te minnen.</i>	10
<i>Laest een Mossin kwam in de Stad.</i>	32

M.

<i>Myn Vyzel is gestoolen.</i>	55
--------------------------------	----

O.

<i>O! Hemel ik bespeur.</i>	3
<i>O Hemel! ach! wat naer geklag.</i>	18

R.

Ruist zoele weste wind. Pag.14

S.

Schoon het bezit van Geld en Goed. 28

Slyper een goeden morgen 60

V.

Vrienden voegt U hier in 't rond. 24

Vrinden luistert altemael. 35

Vrinden luistert na de zaek. 34

Vrinden komt luistert na dit Lied. 54

Vrinden wilt dit Lied aenhooren. 74

W.

Wat is het een vreugd. 7

Wat al slegte Moden en Pracht. 65

*Wat is 't heerlyk al onder deez' groene
Boomen.* 27

Wat is 't een zwier. 56

Wat lyd een Minnaer smert. 58

Wat rampen en wat spyt. 48

Waek zusters waek, den dag gaet schynen 41

Weduwwrouwtjes al te mael. 51

Weest vrolyk van gemoed. 45

Wie gaet hier zo verheugd. 13

*Wyl gy 't gebied, zoo zal ik myn
ontdekken.* 46

Z.

Zeg eens Jonkman. 9

EYNDE.